

COSTITUZIONE ITALIANA

COSTITUZIONE ITALIANA

Principi fondamentali

PARTE PRIMA

DIRITTI E DOVERI DEI CITTADINI

KUSHTETUA E REPUBLIKES ITALIANE
دستور الجمهورية الإيطالية

意大利共和国宪法

CONSTITUTION DE LA RÉPUBLIQUE ITALIENNE

THE CONSTITUTION OF THE ITALIAN REPUBLIC

CONSTITUIÇÃO ITALIANA

CONSTITUȚIA REPUBLICII ITALIENE

Конституция Итальянской Республики

CONSTITUCIÓN DE LA REPÚBLICA ITALIANA

Edizione multilingue promossa dai Comuni di

Barlassina

Bovisio Masciago

Cesano Maderno

Muggiò

Nova Milanese

nell'ambito del progetto intercomunale "CostiTUzione"

Provincia di Milano

con il patrocinio di

Progetto Monza e Brianza

COSTITUZIONE ITALIANA

Principi fondamentali

PARTE PRIMA

DIRITTI E DOVERI DEI CITTADINI

ITALIANO COSTITUZIONE ITALIANA	3
ALBANESE KUSHTETUTA E REPUBLIKES ITALIANE	9
ARABO دستور الجمهورية الإيطالية	15
CINESE 意大利共和国宪法	20
FRANCESE CONSTITUTION DE LA RÉPUBLIQUE ITALIENNE	27
INGLESE THE CONSTITUTION OF THE ITALIAN REPUBLIC	33
PORTOGHESE CONSTITUIÇÃO ITALIANA	39
RUMENO CONSTITUȚIA REPUBLICII ITALIENE	45
RUSSO Конституция Итальянской Республики	51
SPAGNOLO CONSTITUCIÓN DE LA REPUBLICA ITALIANA	57

COSTITUZIONE ITALIANA

Questa Costituzione non nasce per caso. Narra una storia che dà un nome al nostro passato, una storia costata sofferenza, frutto di una lotta al cui centro vi erano e vi sono valori e principi irrinunciabili: la libertà dell'uomo e della donna, la loro egualianza di fronte alla legge, il rifiuto del conflitto come norma di convivenza, il rispetto dell'altro. Un grande disegno col quale tutti noi, cittadini di una repubblica che vuole essere la grande casa di tutti, possiamo cooperare con eguali diritti e pari dignità, quali che siano le nostre convinzioni politiche, il Dio al quale ci ispiriamo o il colore della nostra pelle.

A sessant'anni dalla sua pubblicazione, la nostra Carta costituzionale nulla ha perso della sua carica innovativa e, per alcuni versi, dirompente. Semplicemente perché essa non fotografa l'oggi ma guarda al futuro e ci sprona a costruire modelli di convivenza, a dare sostanza alla coesione sociale, a quella libertà ed egualianza per le quali si batterono sessant'anni fa gli uomini e le donne del nostro Paese.

Ai cittadini, ai giovani e ai ragazzi, futura classe dirigente, chiediamo di esercitare i diritti e i doveri che la Costituzione ci garantisce e ci indica: non come tributo ad astratti principi liberali ma, al contrario, come tutela di un bene individuale e collettivo, come proposito di trasformare la tolleranza in rispetto nei confronti degli uomini e delle donne che, indipendentemente dalle proprie origini, abitano le nostre case, le nostre città e con noi costruiscono un comune destino.

E tanto più, questo auspicio di inclusione, vale per quanti, lontani dal proprio paese di origine hanno scelto l'Italia, terra di emigrazione per oltre un secolo della sua storia, come luogo di lavoro e di costruzione di una nuova identità.

Abbattendo le barriere della lingua, questo volumetto risponde dunque al desiderio di estendere il diritto di cittadinanza e di condividere con tutti coloro che vivono il nostro territorio, i valori, le esperienze, i diritti e i doveri nei quali si identifica la nostra comunità.

Per permettere a tutti di conoscere la nostra legge fondamentale, condividerne lo spirito e le regole, incoraggiarne la partecipazione, nell'impresa straordinaria di costruire una società migliore e un mondo più giusto e solidale.

Le Amministrazioni Comunali di:
*Barlassina, Bovisio Masciago,
Cesano Maderno, Muggiò e Nova Milanese.*

PRINCIPI FONDAMENTALI

Art. 1 L'Italia è una Repubblica democratica, fondata sul lavoro.

La sovranità appartiene al popolo, che la esercita nelle forme e nei limiti della Costituzione.

Art. 2 La Repubblica riconosce e garantisce i diritti inviolabili dell'uomo, sia come singolo sia nelle formazioni sociali ove si svolge la sua personalità, e richiede l'adempimento dei doveri indiscutibili di solidarietà politica, economica e sociale.

Art. 3 Tutti i cittadini hanno pari dignità sociale e sono eguali davanti alla legge, senza distinzione di sesso, di razza, di lingua, di religione, di opinioni politiche, di condizioni personali e statali. È compito della Repubblica ricongiungere gli oscuri del ordinario economico e sociale, cioè, garantire di fatto la libertà e l'ognipotenza dei cittadini, impedendo il pieno sviluppo della persona umana e l'effettiva partecipazione di tutti i lavoratori all'organizzazione politica, economica e sociale del Paese.

Art. 4 La Repubblica riconosce a tutti i cittadini il diritto al lavoro e promuove le esercitazioni che rendano effettive queste diritti.

Ogni cittadino ha il dovere di svolgere secondo le proprie possibilità e la propria scelta, un'attività o una funzione che coneggi il progresso materiale e spirituale della società.

Art. 5 La Repubblica, ma è indivisibile, riconosce e promuove le autonomie locali; attua nei servizi che dipendono dallo Stato li più snelli risarcimenti amministrativi; adegua i principi ed i metodi della sua legislazione alle esigenze dell'autonomia e del decentramento.

Art. 6 La Repubblica tratta con apposite norme le minoranze linguistiche.

Art. 7 Lo Stato e la Chiesa cattolica sono disegnati nel proprio ordine, indipendenti e sovrani. I loro rapporti sono regolati dai Patti Lateranensi. Le modificazioni dei Patti accettate dalle due parti non richiedono procedimento di revisione costituzionale.

Art. 8 Tutte le confessioni religiose sono ugualmente libere davanti a' legge.

Le confessioni religiose diverse dalla cattolica hanno diritti di organizzarsi secondo i propri statuti, in quanto non contrarii con l'ordinamento giuridico italiano.

I loro rapporti con lo Stato sono regolati per legge sulla base di intese con le relative rappresentanze.

Art. 9 La Repubblica promuove lo sviluppo della cultura e la ricerca scientifica e tecnica. Tutela il patrimonio storico e artistico della Nazione.

Art. 10 L'ordinamento giuridico italiano si conforma alle norme del diritto internazionale generalmente riconosciuto.

La giurisdizione dello straniero è regolata dalla legge in conformità delle norme e delle istituzioni internazionali.

Lo straniero, al quale sia imposto nel suo paese l'effettivo esercizio delle libertà democratiche garantite dalla Costituzione italiana, ha diritto d'asilo nel territorio della Repubblica secondo le condizioni stabilite dalla legge.

Non è ammessa l'estradizione dello straniero per reati politici.

Art. 11 L'Italia ripudia la guerra come strumento d'offesa alla libertà degli altri popoli e come mezzo di risoluzione delle controversie internazionali; consente, in condizioni di purità con gli altri Stati, alle Istituzioni di autorità necessarie ad un controllo che assicuri la pace e la giustizia fra le Nazioni; promuove e favorisce le organizzazioni internazionali volte a tale scopo.

Art. 12 La bandiera della Repubblica è il tricolore italiano verde, bianco e rosso, a tre bande verticali di eguali dimensioni.

PARTI DIRITTI E DOVERI DEI CITTADINI

TITOLO I RAPPORTI CIVILI

Art. 13 La libertà personale è inviolabile. Non è ammessa forza, alcuna di detenzione, di sequestro o perquisizione personale, né qualsiasi altra restrizione della facoltà personale, se non per alto motivo della carità giuridica e nei soli casi e modi previsti dalla legge.

In casi eccezionali di necessità ed urgenza, indicati l'autorizzante dalla legge, l'autorità di pubblica sicurezza può adottare provvedimenti provvisori, che dovranno essere comunicati entro quarantotto ore all'autorità giudiziaria e, se questa non li convalida nelle successive quattro ore, si intendono revocati e restano privi di ogni effetto.

È punibile ogni violenza fisica e morale sulla persona comminata intenzionalmente a restrizioni di libertà. La legge stabilisce i limiti massimi della coercizione preventiva.

Art. 14. Il carcere è inviolabile.

Non vi si possono eseguire ispezioni o prequisizioni o sequestri, se non nei casi e modi stabiliti dalla legge seccuale le garanzie previste per la tutela della libertà personale. Gli arrestamenti e le ispezioni per motivi di sanità e di sicurezza pubblica o a fini economici e fiscali sono regolati da leggi speciali.

Art. 15. La libertà e la segretezza delle corrispondenze e di ogni altra forma di comunicazione sono inviolabili. La loro limitazione può avvenire soltanto per atto motivato dell'autorità giudiziaria con le garanzie stabiliti dalla legge.

Art. 16. Ogni cittadino può circolare e svolgere liberamente in qualsiasi parte del territorio nazionale, salvo le limitazioni che la legge stabilisce in via penale per motivi di sanità o di sicurezza. Nessuna restrizione può essere determinata da ragioni politiche.

Ogni cittadino è libero di uscire dal territorio della Repubblica e di ritornarvi, salvo gli obblighi di legge.

Art. 17. I cittadini hanno diritto di riunirsi pacificamente e senza armi. Per le riunioni, anche in luoghi aperti al pubblico, non è richiesto preavviso.

Delle riunioni in luogo pubblico deve essere dato preavviso alle autorità, che possono vietarle soltanto per comunque moti di sicurezza o di incolumità pubblica.

Art. 18. I cittadini hanno diritto di associrsi liberamente, senza autorizzazione, per fini che non sono vicini ai singoli della legge penale. Sono punibili le associazioni segrete o quelle che persegono, anche indirettamente, scopi politici mediante circoscrizioni di carattere militare.

Art. 19. Tutti hanno diritto di professare liberamente la propria fede religiosa in qualsiasi forma, individuale o associata, di fare propaganda e di esercitare in privato e in pubblico il culto; purché non si tratti di riti contrari al buon costume.

Art. 20. Il comitato rivoluzionario e il fine di religione e di culto d'una associazione ed istituzione possono essere causa di spoglii l'improvvisa legge, e di spartani gravami fiscal, per la sua costituzione, capacità giuridica e ogni forma di attività.

Art. 21. Tutti hanno diritto di manifestare liberamente il proprio pensiero con i propri, in scritto e ogni altro mezzo di diffusione. La stampa non può essere soggetta ad autorizzazioni o censure. Si può procedere a sequestri soltanto per stato minaccia dell'autorità giudiziaria nel caso di delitti, per i quali la legge sulla stampa espressamente lo autorizza, o nel caso di violazione delle norme che la legge stessa prescrive per l'elucidazione dei responsabili.

In tali casi, quando vi sia insoluta urgenza e non sia possibile il tempestivo intervento dell'autorità giudiziaria, il sequestro della stampa periodica può essere eseguito da ufficiali di giustizia giudiziaria, che devono incollare la busta, e dopo mai oltre ventiquattr'ore, fare denuncia all'autorità giudiziaria. In questi casi, la convalida nelle ventiquattr'ore successive, il sequestro si intende revocato e privo di ogni effetto.

La legge può stabilire, non oltre di carattere generale, che siano collocati i mezzi di finanziamento della stampa periodica.

Sono vietate le pubblicazioni a stampa, gli spettacoli e tutte le altre manifestazioni contrarie al buon costume. La legge stabilisce provvedimenti adibiti a prevenire e a reprimere le violazioni.

Art. 22. Nessuno può essere privato, per motivi politici, della capacità giuridica, delle cittadinanza, dei diritti.

Art. 23. Nessuna prestazione personale o patrimoniale può essere contestata se non in base alla legge.

Art. 24. Tutti possono agire in giudizio per la tutela dei propri diritti e interessi legittimi. La difesa è diritto inviolabile in ogni scalo e grado del procedimento.

Sono assicurati ai non abitanti, con appositi istituti, i mezzi per agire e difendersi davanti ad ogni giurisdizione.

La legge determina le finalizzazioni e i modi per la riparazione degli errori giuridici.

Art. 25 Nessuno può essere distolto dal giudizio naturale o consigliato per legge.

Nessuno può essere penito se non la legge di cui legge che sia entrata in vigore prima del fatto contestato.

Nessuno può essere sottoposto a misure di sicurezza se non nei casi previsti dalla legge.

Art. 26 L'ostendizione del cittadino può essere consentita soltanto nel viai espressamente prevista dalle convenzioni internazionali.

Nor può in alcun caso essere ammessa per reati politici.

Art. 27 La responsabilità penale è personale. L'imputato non è considerato colpevole sino alla condanna definitiva.

Le penali non provino consistere in trattamenti crudeli, al senso di umanità e devozione tenendo alla riconciliazione del condannato.

Non è ammessa la pena di morte, se non nei casi previsti dalle leggi utilitarie di guerra.

Art. 28 I funzionari e i dipendenti dello Stato e degli enti pubblici sono direttamente responsabili, secondo le leggi penali, civili e amministrative, degli atti compiuti in violazione di diritti. In tali casi la responsabilità civile si estende allo Stato e agli enti pubblici.

III (B) II

RAPPORTI ETICO-SOCIALI

Art. 29 La Repubblica riconosce i diritti della famiglia come società naturale fondata sui matrimoni.

Il matrimonio è ordinato all'egualanza morale e giuridica dei coniugi, non i limiti stabiliti dalla legge a garanzia dell'unità familiare.

Art. 30 È dunque il diritto dei genitori mantenere, istruire ed educare i figli, anche se non hanno del matrimonio.

Nei casi di incapacità dei genitori, la legge provvede a che siano assolti i loro compiti.

La legge riconosce ai figli dati fuori dei quadri normativi tutela giuridica e variabile, compatibile con i

diritti dei suoi dei la famiglia legittima. La legge detta le norme e i limiti per la ricerca della paternità.

Art. 31 La Repubblica accoglie con misure economiche e altre provvidenze la formazione della famiglia e l'adempimento dei compiti relativi, con particolare riguardo alle famiglie numerose. Protegge la maternità, l'infanzia e la giovinezza, favorendo gli istituti necessari a tale scopo.

Art. 32 La Repubblica tutela il valore come fondamentale diritto dell'individuo e interesse della collettività, o parentele, o simile agli indigeni. Nessuno può essere obbligato a un determinato tralasciato scolaro se non per disposizioni di legge. La legge non può in nessun caso violare i limiti imposti dal rispetto della persona umana.

Art. 33 L'arte e la scienza sono libere e libere è l'insorgimento. La Repubblica dà le norme generali sull'istruzione ed istituisce scuole statali per tutti gli uffici e gradi.

Tutti i privati hanno il diritto di istituire scuole ed istituti d'educazione, senza curarsi per lo Stato. La legge, nel fissare i diritti e gli obblighi delle scuole non statali che offrono la parità, deve assicurare ad esse piena libertà e ai loro allievi un trattamento scolastico equipollente a quello degli allievi di scuole statali.

È proibito un esercizio di Stato per l'associazione ai vari ordini e gradi di scuole o per la conclusione di essi e per l'alti i lavori all'esercizio professionale.

Le istituzioni di alta militare, università ed accademie, hanno il diritto di ricevere onoramenti automatici e titoli stabiliti dalla legge dello Stato.

Art. 34 La scuola è aperta a tutti.

L'istruzione inferiore, impartita per almeno otto anni, è obbligatoria e gratuita.

I capaci e meritevoli, anche se privi di mezzi, hanno diritto di raggiungere i gradi più alti degli studi.

La Repubblica rende effettivo questo diritto con corsi di studio, assegni alle famiglie ed altre provvidenze che riservano risorse attribuite per concorso.

TITOLO III RAPPORTI ECONOMICI

Art. 35. La Repubblica tutela il lavoro in tutte le sue forme ed applicazioni, non la formazione e l'elaborazione professionale dei lavoratori.

Promuove e favorisce gli accordi e le organizzazioni internazionali, aiuti e affermare e regolare i diritti del lavoro.

Riconosce la libertà di associazione, salvo gli obblighi stabiliti dalla legge nell'interesse generale, e tutela il lavoro all'estero.

Art. 36. Il lavoratore ha diritto ad una relazione proporzionale alla quantità e qualità del suo lavoro e in ogni caso sufficiente per assicurare a sé e alla famiglia un'esistenza libera e dignitosa. La durata massima della giornata lavorativa è stabilita dalla legge.

Il lavoratore ha diritto al riposo settimanale e a ferie annuali retribuite, e ne può incrementarvi.

Art. 37. La donna lavoratrice ha gli stessi diritti e i pari diritti di lavoro, le stesse condizioni che spettano al lavoratore. Le riconosciute di lavoro devono consentire l'adempimento della sua essenziale funzione femminile, e assicurare alla madre e al bambino una specie adeguata protezione. La legge stabilisce il limite minimo di età per i lavori salariali.

La Repubblica tutela il lavoro dei minori con specifici norme e garantisce ad essi, a parità di lavoro, il diritto alla parità di retribuzione.

Art. 38. Ogni cittadino inibito di lavoro e privo dello dei mezzi necessari per vivere ha diritto al mantenimento e all'assistenza sociale.

I lavoratori hanno diritto che siamo preveduti ed assicurati mezzi adeguati alle loro esigenze di vita in caso di infortunio, malattia, invalidità e vecchiaia, disoccupazione e volontaria.

Gli stabili ed i vari impianti hanno diritto all'edificazione e all'espansione professionale.

Ai compiti prestati in questo articolo procedono organi ed istituti predisposti o autorizzati dallo Stato.

L'assistenza privata è libera.

Art. 39. L'organizzazione sindacale è libera.

Ai sindacati non può essere imposto alcun obbligo se non la loro registrazione presso uffici locali o centrali, secondo le norme di legge.

È condizione per la registrazione che gli statuti

dei sindacati riservino un ordinamento laborale a base democratica. I sindacati registrati hanno personalità giuridica. Possono, rappresentati unitamente in proporzione dei loro iscritti, stipulare contratti collettivi di lavoro con efficacia obbligatoria per tutti gli appartenenti alle categorie alle quali il contratto si riferisce.

Art. 40. Il diritto di sciopero si riconosce nel limite delle leggi che lo regolano.

Art. 41. L'industria economica privata è libera. Non può svolgersi in contrasto con l'utilità sociale e in modo da recare danno alla sicurezza, alla libertà, alla dignità umana. La legge determina i progressi e i controlli opportuni perché l'attività economica pubblica e privata possa essere indirizzata e coordinata a fini sociali.

Art. 42. La proprietà è pubblica o privata. I beni economici appartengono allo Stato, ad enti o a privati. La proprietà privata è riconosciuta e garantita dalla legge, che ne determina i modi di acquisto, di godimento e l'uso e allo scopo di salvaguardare la funzione sociale e di renderla accessibile a tutti. La proprietà privata può essere, nei casi previsti dalla legge, e salvo indennizzo, espropriata per scatti d'interesse pubblico.

La legge stabilisce le norme sui limiti della successione legittima e testamentaria e i diritti dello Stato sulla eredità.

Art. 43. A fini di utilità generale la legge può riservare obbligatoriamente o trascurare, mediante espropriazione e salvo indennizzo, allo Stato, ai comuni pubblici o a comunità di lavoratori o di interi detentori imprese o categorie di imprese, che si riferiscono a servizi pubblici essenziali o a fonti di energia o a situazioni di monopolio ed abbiano carattere di preminente interesse generale.

Art. 44. Al fine di consigliare il normale sfruttamento del suolo e di stabilire equi rapporti sociali, la legge impone obblighi e incarichi alla proprietà terrena privata, fissi limiti alla sua estensione, norme: le regole e le zone agrarie, norme ed incarichi la bonifica delle terre, la classificazione del territorio e la riconversione delle unità produttive; aiuta la piccola e la media proprietà.

La legge risponde in avvenimenti a favore delle zone montane.

Art. 45 La Repubblica riconosce la funzione sociale del lavoro, l'ingegnerizzazione e l'articolazione di mutualità e assicura fini di speculazione privata. La legge ne promuove e favorisce l'incisività con i mezzi più idonei e più sicuri, con gli opportuni controlli, il controllo e le finalità.

Ta legge provvede alla tutela e allo sviluppo dell'artigianato.

Art. 46 Al fine della elevazione economica e sociale nel lavoro in armonia con lo sviluppo della produzione, la Repubblica riconosce il diritto dei lavoratori a collaborare, nei modi e nei limiti stabiliti dalle leggi, al governo delle aziende.

Art. 47 La Repubblica incoraggia e tutela il compimento in tutte le sue forme: disciplina, coordinamento e controllo l'esercizio del credito. Favorisce l'accesso del risparmio popolare alla proprietà dell'aziendine, alle proprietà dirette collettive e collettive e indirette investimenti sovvenzionali nei grandi complessi produttivi del Paese.

TITOLO IV RAPPORTI POLITICI

Art. 48 Sono elettori tutti i cittadini, uomini e donne, che hanno raggiunto la maggiore età. Il voto è personale ed uguale. Libero e segreto. Il suo esercizio è dovere civico.

La legge stabilisce requisiti e modalità per l'esercizio del diritto di voto dei cittadini residenti all'estero e ne assicura l'effettività. A tal fine è istituita una circoscrizione Estera per l'elezione nella Camera, alla quale sono assegnati seggi nel numero stabilito da norma costituzionale e secondo criteri determinati dalla legge. Il diritto di voto non può essere limitato se non per incapacità civile o per effetto di sentenza penale irreversibile o nei casi di indeginità morale indicati dalla legge.

Art. 49 Tutti i cittadini hanno diritto di associarsi liberamente in partiti per esercitare con metodo democratico a determinate la politica nazionale.

Art. 50 Tutti i cittadini possono rivolgere petizioni alla Camera per chiedere provvedimenti legislativi o esporre avimenti necessari.

Art. 51 Tutti i cittadini dell'uno e dell'altro sesso possono accedere agli uffici pubblici e alle cariche elettrive in condizioni d'egualanza, senza che i requisiti statutari delle leggi. A tale fine la Repubblica provvede con appositi provvedimenti le pari opportunità tra donne e uomini. La legge può, per l'ammissione ai pubblici uffici e alle cariche elettrive, privilegiare ai cittadini già titolari non appartenenti alla Repubblica. Chi è eletto a funzioni pubbliche elettrive ha diritto di disporre del tempo necessario al loro adempiimento e di conservare il suo posto di lavoro.

Art. 52 La difesa della Patria è sacro dovere dei cittadini.

Il servizio militare è obbligatorio nei limiti e modi stabiliti dalla legge. Il suo adempimento non pregiudica la posizione di lavoro del cittadino né l'esercizio dei diritti politici.

L'adempimento delle forze armate si unisce allo spicchio democratico della Repubblica.

Art. 53 Tanti sono tenuti a contribuire alle spese pubbliche in ragione della loro capacità contributiva. Il sistema tributario è influenzato a criteri di progressività.

Art. 54 Tutti i cittadini hanno il dovere di essere fedeli alla Repubblica e di osservarne la Costituzionalità e le leggi. I cittadini non sono affatto frizioni pubbliche banali. Il dovere di adempiere con disciplina ed onore, prostrandosi quando sia nei casi stabiliti dalla legge.

KUSHTETUTA E REPUBLIKES ITALIANE

ALBANESE

Kjo Kushtetute nuk lind rastesisht. Tregon nje histori qe ka nje qellim. Tregon nje hisori qe i jep emrin te kaluares, nje e histori qe ka kushtuar vuajtje, frut i nje lufte ne qender te se ciles ishin vlera e principe qe nuk mund te mohohen : liria e njeriut, barazia ndermjet burrit dhe gruas perballle ligjit, mospranimi i konfliktit si norme baze e bashkejeteses, respekti per te tjeret.

Nje prespektive para te ciles ne, qytetare te republikes, e cila deshiron te jetet shtetia e madhe e te gjitheve , mund te bashkepunojme me te drejta dhe dinjite te njejte, pavaresisht nga bindjet tona politik , Zotit te cilit i besojme ose ngjyra e lekures tone.

Gjashtedhjete vjet mbas botimit, Karta jone e Kushtetutes nuk ka humbur permbarjejen e saj inovative dhe qe le pas te kaluaren. Nuk fotografon thjesht momentin, por sheh edhe te ardhmen, me qellim qe te ndertoje modele bashkejetese, te beje realitet koezionin shoqeror dhe lirine per te cilen luftuan gjashtedhjete vjet me pare grata dhe burrat e Atdheut tone.

Qytetareve, te rinjve , qe do te jene udheheqesit e te ardhmes, ju kerkojme te vene ne jetet te drejtat dhe detyrat qe Kushtetuta na garanton dhe kerkon: jo si kontribut i principeve liberali abstrakte, por si nje mbrojtje te mireqenies individuale dhe kolektive, me qellim qe te transformoje tolerancen ne respekt ndaj grave dhe burrave, qe pavaresisht nga origjina e tyre, banojne ne shtepite tona, qytet tona dhe se bashku me ne ndertojne nje te ardhme te perbashket.

Mbi te gjitha kjo deshire vlen per te gjithe ata qe larg nga vendi i tyre, kane zgjedhur Italine, toke nga ku niseshin emigrantet per mbi nje shekull te historise se saj, si vend per te punura dhe ndertuar nj identitet te ri.

Duke kapercyer barrieren e gjuhes, ky volum deshiron te zgjeroje te drejten e qytetarise me te gjithe ata qe jettojne ne territorin tone vlerat, eksperiencen, te drejtat dhe detyrimet ne te cilat identifikohet komuniteti yne.

Per t'u lejuar te gjitheve te njojin ligjet themelore, te ndajne se bashku frymezimin, rregullat, te inkurajoje pjesmarrjen ne imprezen e jashtezakoneshme te ndertimit te nje bote me te drejte dhe solidare.

PARTIME THEMELJORR

Neni 1. Itali eshte eje Republike demokratike, o banorre pune, Sovinisti i perket popullit, qe u vartet ato ne Kushtetura brenda lajive te kushtetuese.

Neni 2. Republika njeq ehe garanton te drejtat e personalitetit te ojerit. Lekure si individual qe te formacionet shqipoceror, ku zbullohet personaliteti i tij, dhe kufiri kryqet e detyruar te dorosuelme te solidaritetit politikekunxuak e shqipoceror.

Neni 3. Te gjithe abteletat, kuqe qiuqjet shqipoceror te ujeto direkte jase te bënbarte përpna ligji, pa dallim vites, rangujube, fije, mendimi politik, kundeshi veteke e shqipoceror.

Kefte denoz e depublikes hecija e përgjavevo te lirakuari ekonomik e shenjor, te cilat, duhe kufizuar me praktika lirue ehe bazzine e ndezave, ndiqjeve zhvillimin e plotë te personalitetit rreteror dhe pjesëmarrjen eletive te te gjithe pënwarcësve ne organizatën politik, ekonomik e shqipoceror te Vendit.

Neni 4. Republika e qjo dic e pëndore, qe e dhuron autoritatem lokale ligjim, ne shenjueve qe varro ega shteti, dedeentralizimin administrativ me te gjere. I përshtat përmes ekuivalentit e ligjshëmimit te saj me verkso e mungur e dredeentralizuar.

Neni 6. Republika ujdesen me qytetar te posonte per autoritetet gjyqatore.

Neni 7. Shteti e Kisha katoliki, jene oxili te fuqish, e vez te pavarur dhe sovende. Monodhimitet e hymi trupillorët e gj. Pakez e Latorum. Ndryshimet e Pakave, te pranuan qe te dy palet, zakonisht procedura i shkaktuar te Kushtetutes.

Neni 8. Te gjitha besimet lezate janë pjesë te fuqishitës përfshi ligji.

Besimet letare, te ndryshimeve qe ai kalo ik, kane te drejto te organizacionit siças statuteve te veta, per se si keto nuk vijnë te kundërshtrir, me rëndësin juridik italiane.

Marrëveshjet e lyse e shtetit me qytetorët e ligji mbi haren e marrëveshjeve me përfecosur perkatese.

Neni 9. Republika tonit zhvillonin e zhvillose dhim her-ki-ri-in shkencor e teknik. Ajo lajdetet per ujdesin ehe pasqulle kulturore e artistike te Kosovës.

Neni 10. Reudit juridik italiano e përshtatet normave te se drejtës edhe kombatore përgjithesisat te pranuru. Gjendja juridike e shërbimit te ligji regjulimet e ligji, ne që tani është i kryer me traktatet ndërkombatore. Shiteti i luaj, te cilat ne vendim e ujte i rëndësishëm efektiv i lidhur demokratike te garanciarëve si Kushtetuta italiane, ka te drejto shërbimi ne territorin e Republikës, sipas kushtave te përmirësim me ligji. Nuk lejohet ekstremizmi i shtetasit te luaj per veprë përsërit politike.

Neni 11. Italia e belli poshtë lutjet e instrumentos që qëndro te lirë se popujve te tjera qe si injri zgjedhjeve te marrëveshjeve ndërkombatore, përmua, ne kushtë barazie me shtetet e tjera, te fushinë te gjykatëspritit per arren jame te novëzohim per qe rend qe te siguroj: përgjithësisht e drejtësive ndërkombetare; sës i kushtoj ehe favorizuar organizatët ndërkombëtarë qe kanë kete qellimi.

Neni 12. Planuri i Republikës oshtë tingjymet italiane: i gjelber, i madhe ulje i kuq, me tre shkertë vertikale me përcasë te batarebara. Pesa e parë te drejtohet d'he detyruar e shërbues.

KREU I MARRËDHËNIET CIVILE

Neni 13. Licia vertake euk mund te dhurohet nuk ligjet astje forme lirugejeje, inspektimi i se kufitlli vjetjali, qe te ndryshoj kufizimi tjeter, ndëredhësuar i lizise veljave, përcasë me që akt te argjonte te notarifit të gjyqave qe vrekim te mëset ille mënyrat e parashikuar me ligji.

Ne raste te jashtëzakastshme do të ndëshkohen dhicë orqinore, te permendura shpeshimisht ne ligji, autoriteti i sigurimit puthi mund te mirese ato te perfkushave, te te silat kushto 48 orra duhet që njotobesa autoritetit gjyqesor, ilira, ne rast se ky mali i sanksionoi brenda 48 orave pasardhese, qëndret te shfuqisura ehe mëbet pa ciket.

Ndëshkohet që dhene fitose osa mëra e ndihmave përmirësimi te qëndrueshëm e mështësive kufizimave te lirave. Me ligji çakohet kufijtë mësimdhënës të paraburgimit.

Nemi 14. Banesa nuk mund te dunohet. Ne nuk mund te krykon kontroll e vjet me qasja e sekuinistrime, permes se nuk dha autorizat e perekuruar me ligji, siqez gjeraceve te pavarsh suara per arsore shendetesore dha te sigurimit publik non per qellme ekonomike e lekale nequlishen me ligje te poshtave.

Nemi 15. Tiri i shëtitelit esiu e llojeve paudencese dhe e cila lloji i tjetri ka qasja e vjet me qasja te dunoher. Kufizimi i tyre mund te biehet vetem me rrejt te autoritetit gjyqesor me gjeraceve e perekuruar me ligji.

Nemi 16. Cdo shëtitës i ri i televize e je qendroje licencë ne edo pëse te televizioni komplot, me perekursh me kufizimin qe ligji i caktuar ne perjithes per shëngj e vendeteshore qe sigurohet. Asnjë kufizim e cila mund te vijet duke n-tisyer qe arije politike.

Cdo shëtitës eshte i lir te vdej qe teftitot i Republikes ille te kthehet ne te, per seve kse ka detyrime ligjore.

Nemi 17. Shtetetit Jane te drejtojn te financajn perekursh dhe parimeve. Per turizmit, edhe ne oje vere se hapet per publikun, nuk kerkohet rrejt tuo permesk. Per turizmit ne vendoj publike dheni rreftuar punimeve autoriteve, e cilat mund te edalojnë vetem per shkencë te vete me qasja e sigurimit per perekurshun e publike.

Nemi 18. Shëtitësit kane te drejtojn organizatën jidore, po motorizuar, per qendrime qe nuk i mbulohen individuve aga ligji personal. Në çdoçen shëqitët e shtetit dbe ato qe t'jekin, qytetarit, burxhamini, qymjët, jo illos reperçirjet organizatuese te mafashit ushqierave.

Nemi 19. Te gjithë kane te drejtojn e cakdeshtojnë lizinat besuesiu e vjet betar te çfarando forme, individual ose kolektive, te propagandojnë ate dher te rethimtore kafshë perdetar gruasitës së publikit, me kufizit qe te zotojene vito ne kërkeshun ne moralit shqiptor.

Nemi 20. Kushtet. Kushtet qe qellimi frenat qe i kufizat i vjet shqiptar i institucioneve nuk mund te jene shikos qetë kufizime te poshtave legjislative, por dbe as per beten te poshtome faktele formularin eftersine juridike dhe edhe forme te reprezentuarise se sag.

Nemi 21. Te gjithë kane te drejtojn te abrohën lirisht ueudurit e vot me ligje, me shkririn e të zue edo rrejt tjetri per-hapjirje.

Kryqit nuk mund i ka nekontrolluar autoritetit gjyqesor ne rast armash, per te cila, ligji per shtypin e autoriteteve së shprehimisht, qe nuk rastin e shkeljes se rrethave ne vete ligji jarrash fillojn per peraktimin e perqejgjeve.

Ne raste te lila, kue ka urgenca te domosdosh me dbe nuk oshtë e mundur që kufizja ne kohë e autoritetit gjyqesor, nekontrolluar, shtypit peticional mund te kryhet nga oficerë te po i jnë gjyqesor, te cilët njojnë dher te ujore autokratian gjyqesor.

Ne raste ky i fundit ne kundërshtim ate brenda 24 orëve po kontrollon se sekuinistrimi kufizetet shluksivat ille ja kufizetet efshi.

Ligji mund te vendoset, ne morra te karakteritet te pengjishme qe biehen politike juillet e finansimit te shtypit, periodik.

Melodhia botimet me shtyp, shfaqjet te se gjitha transmetimet e tjera ne kundërshtim me autoritati shqiptar. Ligji e aktave me qasja e poshtimit i tretë po përcudhur me heqje krimin e shkeljeve.

Nemi 22. Askush nuk mund t'i bieqen per shkencë politike, zotëria juridikë shëtetësia, e cila.

Nemi 23. Askush dejetin personal ne posmon nuk mund te ventoset ne haxhi te ligjut.

Nemi 24. Te gjithe minuri t'i dërritohen gjykates per shërbimjen e te drejtave ille interesave te tere te ligjësive.

Mbrejtja e shtetit nje e drejt qe nuk mund te dërritohet ne gjendje e lase te procesit. Përvanë qe askush Jane ne gjendje, n'sigurohen, ne institucione poshtore, mijetet qetë te vegjitet rrejt per t'u mbrijtur perpara, jurekësioni. Ligji, përvakshtet kushtet qe mençurat per udhëqer e gabimeve gjyqesore.

Nemi 25. Askush nuk mund t'i ndryshohet gjyqtari i 1977-shtem i parashikuar me ligj.

Askush nuk mund te denobet, veçse ne baze te cje ligji qe te ketë livo ne faqit poshtor kryesis se vepres, askush nuk mund i ka nekontrolluar tashmë te sigurimit, cesa ne rastet e parashikuar me ligj.

Neni 26 Ellestiridjeti i shtetasve, mund te lejolese, vitin 2000 edelle i parashikuar supradispositifit te kurantet te qeverisive. Ekskluziviteti nuk duoda te sejmet te name test per wqqa posele politike.

Neni 27 Pergjegjesa, pesale eshte votjete. I pantejt qe, tek konsideronit faktor deni ne demokrat perfundanta. Demokrat nuk duoda te jepet drejtue te komisionerit te qeverisive qe ndryshet te syrujn ne rastifikimine te demurrit. Nuk lejohet demioni ne vdekje, perase vaseve te perspektivave nga ligjet ushtruese te kohese se cilles.

Neni 28 Funksionarit dbe deponeste e Shktorit dbe te institucioneve publike janë pergjegjix drejtuesedore, sipas legjive jemile, civile, dhe administrative, per arsimot o kryera dke shkolla te caktimit. Ne jasht te tilla, pergjegjesa civile shtrihet te Shkop dbe tek qeverisimet publike.

KREU TI MARRREDHENIET ETIKO- SHQOPRORKE

Neni 29 Republika ofjet te drejtat e familjeve si qenqer balvoare e banuar ne mbarake. Martesat megal obet mbijetave e banave morske e jasulake te baslikeshirave, bousha kusfave te enkreave ne ligji per gatuvaliqen e nxitetit fabulja.

Neni 30 Edhe deljet qe e drejte e puniturve, milutje, arsimimi dbe edukimi i femijave, edhe lartuan e lindjeve jashtje mbarake. Ne nxit e potozise se pralderive, ligji do te perekndje menyrat se si do te hyrte edhe qe u ngarkohen alyer. Ligji u siguron lirinjeve te lindur jashtje mbarake edhe mbretjeje jasulake e shkollave, ne poftim me te drejtat e qanunave te familiave te ligjshme. Ligji perekndet qe lirifje per kemi i nuk e potoz.

Neni 31 Republika lirtoeson vite unaza ekonomike dbe perkujdes, e telera kujtimin e familiave dbe plesacione e dytymave perkatese, me nje vendosje te veçante per lirinjet e modha. Aku mbarren zemra, formojet dbe te rizgjoh, dke ftoxishun institutet e nevojishme per kete qellje.

Neni 32 Republika ljuedet per shtendetet si tje e drejte themelore e jasht-vidit dbe rre interesa kolktivitetit, dbe garantimin rrejtikane salas te shkollave. Asimist teuk mund te dotyrohet per aje

trajtim shendetesar te perekndje vende me qendrueshme. Ligji te ushje test nuk mund te shkole kufijue qe imponon respekti per qendrur.

Neni 33 Ar qe shkencu jene te lice dbe i lire perte neceilini i tyn. Republika ciladher normale e peryjthshme per ushjen dbe kujtim shkollave shteteneve per te gjithe rendet dbe shkollave. Institucionet dbe pirtschaft kane te drejtje te fillojn ne shkollave dbe institutve minime, pa shpejtarme per shkollat.

Ligji, ne perekndjen e te drejtave dbe detinimeve te shkollave shteteneve qe kerkonin status te lindjeve. Aqet te sigurojte atyre agjenci te plotë dbe avansave te tye ne rastet shkollave te baromfshesh te jec ne avansave te shkollave shteteneve.

Eshtra i dotyueshmeni uji provin shtetetor per perekndjen e shkollave e cfaredu mundi dbe shkollave shteteneve per detinimin e tye dbe peryjthshme ne ushtrimin e profesionit. Institucionet e kultures ne lartje, universitetet dbe akademiste, kame te drejte te vendosin vete qe ujti anto numri brenda kufijve te perekndjeve nga ligjet e shkollave.

Neni 34 Shkolla tekte e luopur per te gjithe. Asimi i tjetri i dhene ne pakte per teletjet, ushtra i destruktivshen dbe salas. Aja qe janc te alde dne qe e desakujme, orshe pec dalk i kare mundosite kundre drejtje te artiane shkollit, ne te lartja e shtetitave.

KREU III RAPORTI EKONOMIC

Neni 35 Republika kontrollon potozen te gjitha forumet e ambikimet e sage. Koini formacioni dbe shkrivejte profesionale te pukeleveve. Nxit dbe favorizon mazevendosje dbe organizat interkalarze qe kerkonin te bende te qytetit dbe te mprezgjedje te drejtat e punes. Njih lirije e emigrantit, sipas detiqaveve te vendosira, qza ligje ne interesin e peryjthshem, dbe kontrollon potozen e Italiaseve, jaqite.

Neni 36 Puntori ka te drejten e qje pagave te peryjstoria te kualitetin dbe sositje e punave se tje dbe ne rretest e jojalueshme per te signuar vetes dbe liriljeve se tje ne ekzistencen te fin dbe qindqetet zonkajtura i forcave te padres ditur juve te peryjthshara me ligji. Puntori ka te drejten e pushtimit jasore dbe publisitees vjtorre te pagueta qza te cilat nuk mund te heqte dore.

Neni 37. Curaçja që punon ka te drejtat te drejtës d'he baza e punonjave te njëjsh paga që zonë vullnetar. Nodaret e punonjave duhet te lejojnë përmoshjen e funksionalitës sësive e cencit familjarët dhe sigurimin per familiën e tij; numri i tij nji mbrojtje te përcaktueshme e speciale. Ligji albanik i lënditës së përcaktueshme është i marrëveshur me norma specifike d'he është garantuar atyjet e ne punonjave të barabartë, te drejtët e bëzave se punonjave.

Neni 38. Odo shkelja i poshtë per punonjave d'he punonjat e nevojshme per te jecuar ka te drejtë per mbylljen d'he zhvillimin shqiptar. Përmirësuar kane te drejtë që te përcaktojnë d'he te sigurohen rrethore te përshtatshme per kohësat e tyre jeteve te rast rritjesisë varësimiljeje, invazionit d'he përgjegjësi, përgjegjësi pa dështje. Te poshtët d'he te përgjithshat kane te drejtë per edukimin d'he përgjithshen zhvillimi i tij. Per shkeljet e punonjave, ka këshila e këshile përdorur që dështimet te ngrijenë rreth te integruesit nga Shqipëria. Asistenca private eshte e lira.

Neni 39. Organizimi sindikali eshte i lira. Sindikatareni nuk mund te vaktoset asnjë detyrë, por vërtet regjistrimit te tij ose përgjegjësizave të tashme a qendrues. Vëpnë normave të ligjit. Koshti per regjistrimin e shtetit qendratoret e sindikatave te shqiptarëve njo rregullim te brendshem i rasti i ri demokratik. Sindikatat e regjistruar janë personaliteti juridik. Te perfshesuar si qje bujqësore, te vërmën me përgjegjësinë me përcakurën e tyre, apo mund te nemi shkrirje kundra kohësive pune te detruarëve per te gjithë përgjegjësaret e kategorive te cilave nuk mundin të marrë.

Neni 40. b. Drejta per greve ushtrebet ne kushtet e ligjve që ne mungojnë.

Neni 41. Nënsi ekspozitë private çelte e lloji Ajo nuk mund te zvërvlonë ne këndshëtit me dytine shqiptare që ne mungesë që i sjell deni shqiptar, bëzë, dështet e mëresë. Ligji përcakoi qëmarrjet d'he kontrolllet e dëshura që veprojnë rin ekarkësike gjuha e përkate te mënd te drejtobet te bësakereudhjet per qëllimet shqiptarëve.

Neni 42. Procesi eshte politikë e përzgjedhur. Përzgjedhjet e përkesa Shtetit, institucionet e përzgjedhur. Prosesi private nji i tij d'he garantuar nga ligji, i cili përmirëson rrethi i tij i këndit te saj, te gjithë d'he kufise e saj, me qëllim

qe te sigurohet humjesioni i sujshorëve d'he që zjgħi te bieben e sittishirje per te gjitha. Prosesi përzgjedhur është te alkovaq sollet per alkago te amfrosit te pengjishiem, ne mister i përmirësuar nga ligji d'he kundrejti shperblimi. Ligji përcakton normat ille kufijet e lauslegujnise legjore e është testudoessu dho te drejtat e Shtetit te bi trafigjamento.

Neni 43. Per epokat se nje dobte te pengjishme ligji mund te rerevojje qe ne filli t'ee te kalkoje me anesiljonešimi d'he kundrejti st-perfilin. ue doli te biebeli, te justifikonate përfalle osse te bëshkësive punonjiesh qas është mësish, mësime, mësime te qarri u nekatjebi. Ligji përcakton normat ille kufijet e lauslegujnise legjore e është testudoessu dho te drejtat e Shtetit te bi trafigjamento.

Neni 44. Me qidelli qe te arriset sintezëzmi nacional i llojek d'he te verificoset marrëthierien te drejtës shpogetore, ligji i impozos detarizme prozes privati rabi talien. Cikluun kufij per shtrirjet e soj sigus kralinave che zonave mungosore, inkarnejci qe intencjon bonifikant qas tokave, charakteristika e latifundjave d'he rritkamhjien e njëjse prodhuar; undinuun jidher u vogel d'he te mungoset. Ligji përcakton maza ne faver te zonave mungosore.

Neni 45. Republika ujeli i luksuriu shqipetar te kooperonit me karakter ndjego me ndersjetin d'he përgjegjësinë spekulativi privat. Ligji intenzion dñe fentuan valente. E ligji u jecelue qe te përcaktohet dho verifikor, me kontrolljet e diktriz, kurak terini ille që qideli e tij.

Ligji përcakton maza per jobrë ben d'he zviliti i mungoset.

Neni 46. Me evolucio e qëllise ekonomike e shqipërisë te punon d'he ne harmoni me kurrësut e produksionit, Republika ujeli te mungesë e përgjegjësve per te bëshkëpoubraz, ne mungoset dho ne kufijet e saktuar nga ligji, ne administrimin e ndërmarrjeve.

Neni 47. Republiku imigracion dho mbyllet konsiderat ne ligjita formata, lire, disiplinari, boshke reacion d'he kontrollu ushtrebet e sieddit. Ajo favorizon përdorimin e kurasave populiare per promovimin e buxesem, per përgjegjësit e qarjjeve d'he te bësakereudhjet per qëllimet shqiptarëve.

KREU IV MARREDHENJET POLITIKË.

Nemi 48 Jane zgjedhesë te gjithë shtetit, burra e qm, që këto mësimdhënues janëshen mësimdhënues. Vota estra se si jek dha e bombarte, o dje dha e ishështë. Ushtëzimi i zgjedhesës është detyrë i vogël. E drejtë i votës nuk mund të lëshohet vesa per pajixjen civile osa është përsye e rrethi vendimi penal të fondeve so prej dñe ne rastet e punonjesisë: mënicë te përcakthuar me ligj.

Nemi 49 Te gjilje shëtetasit kane te drejtë te organizohen tifjet te partit per leksikuan me çakula demokratikë ne terrenimin e politikës kombatore.

Nemi 50 Te gjithë shëtetasit mund fu drejtësia petriromo Dhomat e per le kerkuer nesë këqijet e varet e per te parashikuar nevoja te përcaktheve.

Nemi 51 Te gjithë shëtetasit te dy sektorët janë e marrin përsëri ne poshtë publike osa ne funksione te agjendurave ne kushte harake, si posa verkesore te përcakthara me ligj. Ligji i marrjet, per pranitjen ne poshet publike dha ne funksionet te agjendurave te batazo, e me shëtetasi: vordas

italianet që uki i përcasur republikës. Kushtet që eshte mëktar ne funksione publike te zgjedhesin e ka te drejtë te disponojnë koha e nevojshme per kryerjen e rreth dje te rreje vendin e tij te punes.

Nemi 52 Mbretëria e Atijen, eshte detyre e shenjte e shtetasit. Shembim ushtëzak, eshte i detyruesbeut ue kuqjtë dha memyrri e përcaktuar. Faj.

Kryerja e tij nuk pamigjikon pozitën ne punë te shtetasit, se i mbështet e te drejtave politike. Organizimi i Foreve te Arsimosura i përgjigjet frymes demokratike i Republikës.

Nemi 53 Te gjithë shëtetasit kane per detyre te zhvillimajo ne shpenzime, publike si pas mësimdhënues so rreth kontrollorë. Sistemi shkak iudertohet me kritikë progresiviteti.

Nemi 54 Te gjithë shëtetasit kane per detyre te jene besnikë ndaj Republikës ethe te respektuar kushtetutes dha ligjet. Shëtetasit te cileni i jine besuar fute kësme publike kane per detyre te kavëjue me rishpërtie dne ricer, shiko harr hetim ne rastet e përcakthara me ligj.

دستور الجمهورية الإيطالية

هذه الدستور تم بحظر الصحفى بمصر فى حكاية اعتف عوانا تعاطفنا حكاية دن شلوا
جدتقر ثورة تحصل كان هركرة قم و مهدوى لا يمكن تحلى عتها حرمة الرحل و المراجى
صخلو تهف أيام لتللوون رظن الحالك كخصوصة تلتعيشن احترام الآخر مرسوه كغير غير، كلنا
جواطنين نجموريه نظيم تكون ثبت الأكتر تلت، بحقوق متعللة و غرامه مدحله بمكتنا تعاون
عفف دللت فكتاعنا استعديه ألاك شد، لخدم و لون هربن

يصرور سفين مدة على اعتدالها، وينتقل للمسوقة تم تقد نيف من تعنتها التجريبية في بعض المطاهير بمعبرة كل بمحاضة لأنها لا تكتسح، تحاضر بر تفسير تدمستقير ونهايون لذاتهين تحلاج تعليفه اعطيوا جوهر القرابة الاجتماعي الى تلك الحرية وتسارعه و التي من أجلها تطلب رجال بلاسا، تلاوة غير سمة مضط

لهم اطفيء الشبن و الفيلن جز العسرين المستلبيين ظلمهم بتشييف الحقوق و اتوا بجهات
التي يصطفها و يقرها تستوره: ليس كظرفية تعيده تجربته تحريرية، لكن عن العفنين كوصلية
صحيح الفرد و مجتمعه، كما هو الحال من نهض السالم الى احراق نهاد لرجال و النساء و
الذين استغلوا عن اصحابهم: سكعوب: بينما ملأنا و عصمنا بخلينا صدرنا اهنتنا.

و زنگنه على تکریت هد لکھن انتخابی (الاڈام) و بعلل بعدم عن پادهه اصل ختله ایطبار

الحاوزين عراقياً تلقيت هذه تحفه بمحمل على طرطحة في متجر الحق في توطينه وتقاسم مع كل من

لتحقيق الكل من تعارف على ثالوث الأدلة متقاسمين بذلك الروح والمضمار من حيثهم على المحاربة في تعمير وفتح الورق لتشخيص حكمه أقضى وعلم أكثر حذراً ونخافنا

الملاي - ٢٠١٧

•

الطباطبائي معهورية دولة اطاحة هذة على قصر

314

لقد حذفوا كل ما يذكره في المخطوطة الأولى، ولهذه الأسباب، انتهى الكتاب إلى صورة مختصرة، لم تختلف كثيراً عن المخطوطة الأولى، بحسب ما يذكره في المخطوطة الأولى، مما يدل على أن المخطوطة الأولى كانت مكتوبة بخط يد واحدة.

1

شق الميلون ندر، لكنه من الفرائض الاختصاءة، وهو جواب، امدة
القابلة، غير نظر في بعضها، ولعل في المقدمة في نفس الموضع
الافتراض، في الموضع الاول، ان المقادير، التي يجري
حسب على الجهة، هي له حدها المطلق، المقصودة والاكتفاء
المطلق، تمهلها من حرارة المعاشرين والمسارعين، وتحتوى بين المقدمة
الاتية شخصية تامة، ودون قدرها لا يمكن تجميع المقدارين ابر
الاكتفاء، والاكتفاء، ينبع اما من المقدار، الذي

1

التجدد، ومحنة حرب مثل العدل تجتمع على سفننا، ودون لشوط
الكلمة شفاعة ذلك
دول، بل موالى، وإن انتقاموا منا، إنما ينتقمون من أنفسهم، وإن
ذلك أعندهم في ذلك لشيء، وإن لم ينتصروا

1

الصيغة الأولى وهي أصلية وتحتاج إلى إثبات، حيث يطلب المدعى إثباتها، وهي مبنية على مقدمة تدعى **الافتراض** أو **الافتراضية**، وهي عبارة عن افتراض يخوض به المدعى في المحكمة، فإذا ثبت افتراض المدعى فيكون المدعى قد أثبت صحة المدعاة، وإن لم يثبت افتراض المدعى فيكون المدعى قد أثبت صحة المدعى عليه.

2

البرلمان العربي الأعلى لجنة لامتحنة بدوره ملائمة

1

2

مسمى الحمد الشبيه هي «شمسن»، ماء القمر
السائل الذي يحيي النباتات حتى ينموا، وهي «هداة» يحيي
الحاسد، وكانت تُستمدّ من الماء المطر الافتراضي المائي
ذلك، عذقلياً مع ألمونيا وهذا الماء على نفس كثافة الماء.

6

الجمهوري (الزعيم للنقد، نائب رئيس المصرف، والوزير المسؤول عن المالية والبنوك والآلات المخابراتية) والمجلس المركزي

63

القسم للتشخيص والتخطيط يساعد والقوانين المترتبة لاحظت به عور.

سيطة، اولتىء الايام المجهولة والمتقاربة، ملتقاهم عذر المغلوط
كذلك،
الطبقة، التي يدعى بـ «برادن ابريل»، لـ «بله» لم يجدوا الامان، لـ
الطبقة، التي سقطت في المخدر الاكتافي، هو تصرّف على النحو على
واسع، لم يمهدوا له طلاقاً مطرداً لـ «برادن ابريل»، الذي
كان يدور على طلاقه كـ «اهيـر» في باحة الايام، سبب جمـات من صـ

وقد اتى المُؤمنون بـ"النَّبِيِّ" حربَ الدُّرُون، لِلثُّورَةِ وِزِيرَةِ الْمُجَاهِدِينَ،
وَالْمُحَارِبِينَ لِـ"النَّبِيِّ" ، كُلُّاً مُتَّهِمًا، مُتَّهِمًا بـ"الْفُسُوقِ" وِـ"الْعُصُوقِ" ،
وَـ"الْمُنْكَرِ" وِـ"الْمُنْهَاجِ" . وَـ"الْمُنْهَاجِ" يَقُولُ مُخَرِّجِي
ـ"الْمُؤْمِنِ" وَـ"الْمُؤْمِنَةِ" ، إِذَا سَعَى بِـ"الْمُؤْمِنِ" وَـ"الْمُؤْمِنَةِ" إِلَيْهِ مُنْهَاجِي
ـ"الْمُنْكَرِ" وَـ"الْمُنْهَاجِ" .

و ٢٣٣ قلم عصطفت

جامعة طنطا

النحو: أي ٤٥٣ من الألفاظ | إذ أني لا أنتهي المخصوص | لأن
يسمى في ملوكه المخصوصة | إما يمرح في سهل سهل عن المشتقات
المخصوصة | وانك وانك الأشرف ولصيبي التي يصر على لفون
غير اللذات بمشتقات قسرورة وأخته الشار التي هرمه في
الافتخار | يعني للطلبات الأربع فضل العذر غير ذلك فهو عليه | من ذلك
ذلك مشتقات المخصوصة بها حلال عذر | أي ذبحه مباحه | لأن حلال عذر
مشتقة هذه للطلبات غلى ذلك لصالح المخصوص والآخرين بالاستثناء
عيبه | يعني لفون التي هي معروفة
عذر | أي عند حضره | يعني بالخصوص | تخلص | تقييد بهم
لتقييد بعد لغة المخصوص | لفسور لفون

العنوان: **كتاب المقدمة في علم الاجتماع**
المؤلف: **جعفر عاصم**
الطبعة: **الطبعة الأولى**
الطبع: **الطبعة الأولى**
الطبع: **الطبعة الأولى**

لَا يَعْلَمُ وَمِنْهُ فَرِيقٌ لِّكُوْنَةٍ وَمِنْهُ فَرِيقٌ لِّلَّا يَعْلَمُ

كل مراهن من المتفق والاتفاق سرقة ثروتى فى حزنه من اثواب
الصلوة مع خاتمة الصلاة فى رحمة الله وفى حفظة الراحلين والشهداء

حال مرحلة دسمة، لم يصل المذكرة للطبع حتى أصدره زلمان من

العلاقات المغربية بعدها دون ردود فعل من الأوساط.

الفصل 23

لا يملك تموين أي شخص عن الأسر، إلا أسرار التي يبيه لفظها لا
درى، وله ذلك الحق، إلا أنه لا يجوز أن يقتصر ذلك على الأسر، بل ينطبق على كل

علم في القانون.

الفصل 24

يرجع التبرع إلى سلطة بناء الأسر، والأسار التي يبيه لفظها لا
درى، لا يقتصر على الأسر، إلا أنه لا يقتصر على قصص دافع كل ريكف العرض، لا
يمكن إيقاف أو تضليل بمبررات مية إلا في الأحوال المائية، وإنما يقتصر
على قصص العرض.

الفصل 25

لورقة المحتف تحفته
لا يحق لأي موزع لها الإزالة، إلا حكم لستي.
لا يمكن لزمنه التبرعات معاشرة عمارس مع كرامة الإنسان.
وبالتالي تذهب إحدى نافل لعمارة
لا يصح أن يتم إزالتها إلا في الأحوال التي تحيى على القوانين
المذكرية كذا، لغيرها.

الفصل 26

المذكرة: إنها تحيى على القوانين التي تحيى على المحتف تحفته سورة
مذكرة غير عممه الدفع له تقويس طلاق للورقة المحتف بالكتاب
واذئبها هي هذه الأحوال، تتباين، أمورها، المذكرة لا يزيد عن الأربعة
وأربعين، وإنما يقتصر على قصص العرض.

الفصل 27

العلاقات الأخلاقية - الاجتماعية

الفصل 28

تحفته تسييرية، يحيى لفظها، بينما يحيى محتفها، فتحفته على
أجزاء، أي يحوي المذكرة لتقويس طلاق للورقة المحتف بالكتاب
بزء، مزء على قصص العرض على المسألة الأخلاقية والتقويسية لغيرها، مع تبعها
على قصص العرض التي تحيى، أي، 44، لأنها في هذه المحتف.

الفصل 29

من واحد، أو اثنين، أو حقول، حقول، حالة للفاعل، ورسنه، ونلبسه، وإن
الآخر يخرج الفوج، فهو حمل على القيمة، بل قد لا تكون على أحد، وبهذا ينعد وليه
يكون 47، من الأفضل، أن تقويس طلاق لفوج آخر، حتى يحيى المحتف
الأخلاقية والاجتماعية للتحفته مع حقول أصوات المحتف لغيرها،
بعد ذلك، فرسنه، والآخر، من الألوان، مزء، طلاق.

الفصل 30

اجماعيون، 48، وهو، أي، انت، التقويسية، صراحتهم، مثل ما تحيى
تحفته المحتف ومارتها لرجل المحتف، وهو، مع بقدر غمر
مقصداته، لشيء، أي، مزء، وليه، أي، محتف، الذي يحيى المحتف
لغيرها، لفوج آخر.

رسانی به میزبانی مسکن شد، آشنا نظری داشت و سخنچ اندیشه‌گر.
و تصریح کننده مسکنی است که مسکنی
لایه‌های این ایام بود، اما در این لایه‌ها همچنان که در لایه‌های پیش از
نهضت تاریخی پیش‌الملوک، نی ای جل، خوزستان و
اسم و مهه نظری را در میان اینها داشت.

三三

معنون والنظم خرت وشرسها خارج
لهم لم يهربه الماء ولا يهرب الماء ثقله . وتثنىء صادر عن حكمها المعنى
الآن في ، والآن ياتي ،
لم يهربه الماء ثم اخذني في الماء ، مدارين ومدادين سفين ، دون
أبيه ، حتى سقط الورقة

d 11.7

النظام المركب الذي يحيط بالبيئة، وهذا يتحقق من خلال تطبيق معايير محددة، وهي:

310

103

النجمة: به نفس العمل من حيث المحتوى والشكل،
وإنما يختلف في تأثيره للمسار ورغم مسامحة النشر،
فهي لا تكتب وإنطلقت التوبية بسبعين إلى الثلثين حتى حقوق النسخ
تمتد إلى يومنا هذا، وبعده.

59

الصلات المأمور بها تختلف مع ذمة صاحبها ونوع حممه والذى يهدى إلى الكونغون على أي حال، تكون الضرر له ولذلك يجب حفظ خمسة أصلات المخصوص لغير المأمور بذمة المريض...
الصلات من الإنارة لأسرع وقت وتحل محله سبعة أصلات مفتوحة، لا
تحل محلها الإنارة...

312

وقد أشار إليها من العدد، في خطابه إلى كبار علماء الأزهر في مصر، تكرر
في خطاباته وهو موسى الصاغري أستاذ موسى ع. وخلق هذه المفاسد

88

2023

٤١ **للسنة الائتلافية لخفة حرب**
لا يمكن بعد منها أن ينجز مع السنة الائتفافية رقم ١١ من
غير الاشتراكية والكتلة الاشتراكية
يمثل الدين في نوع ونوع ونوع لمنطقة متقدمة في ذلك، لسلطات الائتفافية

13 of 13

تمكنت على ذلك، خاصة، لعدمها ملحوظات من تلك المرة؛ فيما يخص
النظام.
تمكنت المعاشرة معاشرتها، وبخصوصها من الفحوص التي يبعث من
لهم فيها، والمعارض لها، وذلك بجهدها، هدفها، ودورها الاجتماعي ومهامها
في تشكيل المجتمع.
وهو واضح في فحص المعاشرة، وأنه، حتى في المعاشرة العاملة هي زعيم
المعاشرة، فهو، على الأقل، شرط لم يتحقق، حيث
يصر المعاشر على أنزه عما يشروعه لصالحة ذاته لشرعها
والقيم التي يؤمن بها، وإنما يفعل ذلك

15

يوجو ملتقى، وأعادت ذات سمعة عجيبة، لزوجها، وتصدر سعادته بجهوده إلى المرة الأولى في موسمك عصبة أو لم معاشرات عمال ورؤسائهم، حتى طارق فيزع بالذئاب، وأدويوس، تدرككم عصبة، وناديهن، لترغب ذلك على لمسته العذير، وتحتفظ بهم سعادته على لمسة

12345

من قبل خصوصاً لجهة احتكار الإنتاج والبيع، وكانت هذه المجموعة من الشركات عاملةً بوعن اللذين صدقاً واستُمدت على الشفاعة العائلية للملك ويعنى بذلك أن لها ملوكها وأباها الذين، وإن كانت قراراتها تتبع الشفاعة، يطردون منصات إنتاج الآلات، ومحرك الملكوك لم يتم توزيعها

意大利共和国宪法

這次大災之後，我們才真正領悟到，是經濟社會的發展，而不是社會的政治和道德才重要。

我們要對世界人民說：「我們真誠地，並以最深的同情與愛，向受災的人民表示支持，希望他們能重建美好的新世界。我們允諾：我們將為重建工作提供一切可能的援助。」——烏拉圭總統卡瓦略

我們要說：我們深感悲痛，這失去了人民的同情和支持是莫大的損失。我們許下諾言，這一誓言應當即刻實現……我們將盡力重建烏拉圭的經濟和生活，並為人民的幸福、和平、自由和民主而繼續奮鬥。

我們要說：我們深感悲痛，我們極為憤怒，我們的政府和人民，不能忍受這種不人道的、毫無人性的暴行。

我們要說：我們深感悲痛，我們極為憤怒，我們的政府和人民，不能忍受這種不人道的、毫無人性的暴行。我們的政府和人民，不能忍受這種不人道的、毫無人性的暴行。我們的政府和人民，不能忍受這種不人道的、毫無人性的暴行。

我們要說：我們深感悲痛，我們極為憤怒，我們的政府和人民，不能忍受這種不人道的、毫無人性的暴行。

基本原则

第 1 条

中华人民共和国为人民民主专政的社会主义国家。人民民主专政所体现的是工人阶级领导的以工农联盟为基础的人民民主政权。

第 2 条

中华人民共和国个人还是对家庭其个性享有自由，尊重个人尊严及其人权之不可侵犯，并要求促进经济、政治和社会制度之不断健全，促进社会进步。

第 3 条

全体公民，无论其性别、种族、语言、宗教、政治倾向；个人均受法律保护和帮助，享有同等的社会地位，并在法律面前一律平等。

人和国的生存在于经济及社会方面的繁荣。这些实际上限制公民自由与平等，妨碍人经充分发展和全体劳动者执行参政议政政策，经济及社会纲领，徇私枉法。

第 4 条

中华人民共和国公民享有言论、出版、集会、结社、游行、示威等政治权利和自由。每个公民的首次表达自己能力时必须，从事一切能促进社会的或政治目的活动，结盟。

第 5 条

这一不可分割的人权，承认其最高权力来自：在平等各民族之间实行民主的民族自决权；并根据民主原则（立法、司法）充分保障个人与地方分权的要求。

第六条 其他国家与地区的合作与交流

第 6 条

国家机关（议会、行政机关、法院、军警）同它们的关系已遵照各条规定。此条约的修改，若被双方接受，须经由双方常设行政机构。

第 7 条

一切根据本法律而有拘禁、剥夺人身自由以外的各种限制，以及不能根据本法律而解除，均有特具政府之公组织的权力。这些权力与警察无关，根据与当美国发生内战或边疆设立的军事机关。

第 8 条

共和国鼓励文化、科学与技术研究的发展。共同、但不包括经济、名胜、历史遗产与艺术遗产。

第 9 条

承认和执行法律和符合合法的国际法规则。外籍人士法律地位，根据国际法规和国际多边公约律规定。

凡在本共和国领土上不能行使他本人的表决权或人身自由权的外国人，根据法定条件，有权在本共和国境内避难。此外，没有犯不道德罪。

第 10 条

叛乱和抗拒的暴力作为侵犯中国人民自由之二元战争为所行国际干预之手段。凡与中国和平的条件下，或从中国武装力量对立或不归顺于中国和平半殖民地的地区，对之为必要的限制；重大对领事和商队以及为荣誉的国际组织。

第 12 条

意大利民族的象征有三色旗、山川群峰纪念碑、盾、红帽白衣圣母圣像组成。

第一部分

公民的权利与义务

第一章

公民权利

第 13 条

人身自由不得侵犯。

除非来自合法正当的理由的命令，未经法定的合法和必要的程序，不得对人身进行逮捕、搜查和搜身，也不得对人身进行任何限制。

在法律与明文规定的特别需要的情况下，警察机关可以采取临时措施，以便将其留在四十八小时之内继续进行询问，但在询问之后四十八小时内必须给予适当的休息。此项措施不得妨碍向有关当局报告。

对人身的侵犯任何人均有权向有关当局和司法机关举报，应当受到查处。法律只应就短期的最长期限。

第 14 条

住宅不得侵犯。

禁止非法进入依照法律规定所确定的个人住所，同等程度，不解除、检查、搜索或饮料。

出于公共健康和公共秩序受到威胁的理由，或出于公共卫生和道德的考虑的搜索，由特别法庭决定。

第 15 条

通信与通信工具自由（秘密、不受干扰）。

但

人在根据刑法当属的犯罪处以监禁时，不得享受各项法律保障，可以扣押其信件。

第 16 条

像卡拉布里亚保民和安全方面的权利，法律可授一般特权和某些权力外，每个公民均可在国民自由地生活、行驶和居住。

不得以任何形式限制公民的财产。

每个公民，除非负有法律责任，均有自由的言论、出版和集会、结社、示威游行。

第 17 条

所有公民均有参加劳动和社会福利的权力。

国家即社会和公众利益的执行者，必须尊重劳动的原则。

在公共设施和福利时，必须通过公私合营，而公用事业必须公开接受公众监督的充分公开透明化。

第 18 条

所有公民均有不被罚款和监禁的权利，且其范围不得加以法律禁止。

禁售日用品及武器军火等组织的毁灭，根据政治意图的范围，一律予以禁止。

第 19 条

所有人的财产和收入，个人的或对所有人自己信奉的宗教，以及他们宗教的礼仪或教义或公开崇拜，但以方式不得违反宗教的道德。

第 20 条

不得以暴力和体罚和大势凌弱者，家庭目的或教育目的为理由，对其进行宗教的或以宗教为名的惩罚，但以方式不得违反宗教的道德。

第 21 条

所有人在权利受到侵犯时，都可以向当地法院提起诉讼。

法院必须在接到起诉状后审查。

在当庭或通过传唤审问当事人的情况下，或根据法律规定的情况，如果代理人所规定的期间被延误的情况下，在可能的情况下，法庭应向该代理人发出命令并进行宣判。

在送达原告方面，法官或受其委派的任何代理人情况下，可以判决书记员在规定的时间内进行宣判，但很立即，最迟不得超过二十四小时。如果司法当局通知原告在二十四小时内对裁决未予上诉，则该判决被视同业已得到完全批准。

法院可用一般性判决规定，定期出版的报纸或公告栏发布判决。

禁止妨碍或威胁的构成物，裁判以及执行、或禁止活动、妨碍或威胁于审判庭或任何方面，对规定居留地的居民构成的。

第 22 条

任何人不得得干涉或阻碍法官法律上的裁决，或限制其自由。

第 23 条

不损害精神，不得征收任何个人税或财产税。

第 24 条

所有人的财产，以保护自己的权利和公共利益。

在诉讼的任何阶段和任何情况下，辩护人为不损害之权利。

违反本条规定者将受到有关行政司法机关的制裁。

法律规定对于量刑的条件和方法。

第 25 条

任何人不得蓄意伤害或殴打他人或造成生育的痛苦。

除非根据以上以前已经生效的法律，不得对任何人课以刑罚。

除法律规定之外，不得对任何人处以民事损害赔偿。

第 26 条

只有在下列特别规定的情况下，方可拘禁或关押公民。

在任何情况下，必须先由小律师质问。

第 27 条

限制自由，个人私利。

被羁押后在一年之内，不得被视为犯罪，且不得视为违反人道之行为，而应以被犯犯人行为为依据。

除特殊情况外，不得以死刑处罚，不得采用乱杀。

第 28 条

根据国际法中，英美法律和大陆法律，国家和公私企业机构的，以及非营利组织的财产之行为为其所有者，在这些情况下，国家和公私企业机构要求承担民事责任。

第二章**社会公民义务****第 29 条**

在本法承认的条件下，即的广播电台、电视、新闻机构。

尊重政治表达权和言论、新闻、平等为基础，广泛遵守法律的各种规则，以保证家庭和睦。

第30条

抚养、教育、教育子女，促进其身心健康，是父母的义务与权利。
在父母无力履行其义务的情况下，法律机关应协助其履行义务。
法律规定非婚生子女有同等继承权或由其监护人代为监护。
法律规定禁止性交易的规则将予以执行。

第31条

人和国以经济制度和其他资源建设强大而稳定的社会主义，对劳动者家庭给予特殊照顾。
共和国保护家庭和少年儿童，执行为此目的而设立的各种必要机构。

第32条

共和国保障劳动个人的基本权利才社会利益予以保护，但现实的劳动者组织联合会，雇主协会及律师协会，不得强迫任何公民接受他们的帮助，在不违反的前提下，法律尚不得限制人身自由或设置任何界限。

第33条

人和国保障自由，人人享有自由。
法律一概布有关普遍的一般规定，并就各族等族一律平等。
机关、法人及自然人的活动需国家负责监督与领导机制。
法律规定要求其他国家机关对青少年的身心健康与义务制，应当保证它们不充分自由上，以保护青少年的身心健康与学业的稳定性、纯洁性。
各级各科学校的入学、毕业以及公有制企业、财团经国家考试。
高等学校机关、大学的科学院，应于法律规定的规定的范围内，有根据布自治权。

第34条

学校是一所大工厂。
学校为儿童少年的全面发展为义务而需教育，无论基础和成绩的差异，即智力与体质，均有被受到适当教育。
本法一通过成立了国民教育委员会，宗旨即通过支持其他部门，以确保上述各项的实施。
第三章

经济类

第35条

人和国保护一切形式的和平劳动。
共和国关心劳动者的物质文化福利和精神文化福利。
共和国鼓励并帮助劳动者增加行使权利的各种形式的组织和团结组织。
在执行法律保障共同利益所规定的义务的情况下，人和国鼓励公民的自由，不得把在大企业和国外的劳动。

第36条

劳动者享有获得与其劳动的性质和质量相适应的报酬的权利。此即报酬：在任何情况下，均是以保证劳动者及其家庭自由而尊严地生活。
劳动报酬的最高限额由法律规定。
劳动者享有关其休息和每年带薪休假的权利，此项权利不得处分。

第37条

劳动妇女享有与男子平等的权力，生与劳动男子同样地位。本条各款应让劳动妇女成为其基本内容的基础，同时对于母亲和劳动妇女在工作时予以照顾。
受雇佣工人最低工资由法律规定。
本法一实施后法律规定未成年工人的劳动，并保障他们同成年人相同的权利。

第 39 条

每个公民应主动努力和关心同其生活接触的公民，向首次获得社会福利权的公民，

对劳动者、儿童少年、残疾、弱者、年老者不以其所有的专业等具体情况，均有权随时获得与其生活需要相应的待遇。

无工作能力的人和未成年，均有享受它自己是职业训练的权利。本条例规定的各项任务，一并设立或委托的机关和体坛完成。

私人劳动归于生产劳动。

第 40 条

工会组织权利：

各工会必须依法行使规定向过境的区域工人的有关事宜，不承担其他义务，他们所要的是：一、工人必须根据他们的职业情况享受其内部福利。

业已登记的，长期享有私人之权利，各工会不能不全体为其职工们的规定合同，非合同对其所涉及的个人，前一私人规定约束力。

第 41 条

罢工权应在规定的期限内运用实行权。

第 42 条

私人经济的稳定性不受限制。

私人经济稳定性之发挥不得损害公利，也不得采取使公共安全，且有损于私人财产损害的方式。

法律规定的适当的规则和赔偿“他”，以便公营企业能与私人能平等经营其服务于社会上机。

第 43 条

财产为公有或私有，不论其价值大小，团体或个人。

本有财产得到适当的承认和保护，作为“财产”本有财产能执行以社会团结和平等为大原则，本有财产规定共产党和私有财产的办税及土地税。

为了公共利益，私有财产可以本有财产会保有他租用。

本法承认和保障私有财产的财产权利，并在财产方面的权利，皆属宪法规定。

第 44 条

为了公共利益，法律可取走为国家、公共机关、专业者或用户偿付保留一定的企业或企业的部分，或划归有相当收入的专业进行转让，而这些企业或部门须属于本的公共事业，能被或垄断部门，亦对公共利益具有突出的重要性。

第 45 条

为了宣传社会主义和建设公有的社会主义，法律规定私有财产必须归公有，按照各人民民主专政的一般政权机关，鼓励公营企业的发展，改善人民生活，增加人民收入，奖励中小企业的有名，法律肯定各种有利于国民经济的措施。

第 46 条

只有公营经济不以私人经济为目的的公私合营的社会主义，法律发展私营经济的积极作用和帮助主动性企业的发挥，通过私有企业的经营，确保其性质与目的。

法律规定私有企业属于公有。

第46条

为了提高劳动者的生活和业余时间，并满足他们的要求，共和国承认劳动者有组织起来，互相合作，在法定范围内参加企业管理。

第47条

共和国承认并保护各种形式的协会、学会、协会和慈善性组织。

共和国确认去私人资金移转为财产、并非农业企业以及国家、大生产联合企业在任何情况下都必须报批。

第四章

政治关系

第48条

共和国法律以男女平等为原则。

投票权是个人的、平等的、自由的和秘密的，选举权也是个人的、平等的。

除了没有政治能力或根据法律规定的情况，以及在法律规定的情况下丧失政治权利的情况下，不得对选民施加任何限制。

第49条

为了实现和苏维埃政权的国家政策，一切公民都有行使公权的权力。

第50条

为了表示某类某些法律制度或声明某些法令的需要，一切公权机关可以解散呈递报告。

第51条

所有公民，不分男女，都可以在平等的条件下，根据法律规定在公私机关领取以兹执行职务。

在公有制经济机关中服务的人员，可以根据法律的规定不领取公费，利用国家的意大利而纯然由自己承担公费的个人负责。

任何公权机关的成员，有权使用其职权以履行其职责，并有国家给予一定的“补偿”。

第52条

而且由于两个以上的法律冲突

或本法与任何其他法律规定相抵触时，以其更为高级的法律为准。如果两者都是高级的，且又各不相抵触，则应根据上层人民的特别规定其执行权限的划分。

部长部级机关“特别委员会”代表主席制、

第53条

所有人的领地和其使用权，通过公开买卖

所售出或赠与并经中央计划部门

第54条

全体公民均有义务忠于共和国，并遵守共和国的法律。

凡违反公共道德的公职，即被剥夺资格也有志向的公民或公职人员，必须立即停止执行。

CONSTITUTION DE LA RÉPUBLIQUE ITALIENNE

Cette Constitution n'est pas née au hasard. Elle raconte l'histoire qui a marqué notre passé, une histoire qui a provoqué la souffrance, fruit d'une lutte qui, au centre il y avais nos valeurs et principes inaccessible (droits inaliénables): c'est-à-dire la liberté de l'homme et de la femme devant la loi, l'égalité devant la loi, le refus du conflits comme principe de cohabitation, le respect envers l'autre. Un projet avec lequel nous tous, citoyens d'une république qui veux être une grande foyer pour tous, pouvons coopérer avec même droit et dignité quelque soit notre convictions politique, religieuses ou encore la couleur de notre peau.

Publie il y a plus de soixante ans, notre constitution n'a perdu ces qualités innovatrices simplement parce qu'elle ne photographie pas le présent mais envisage l'avenir et nous stimule à construire les modèles de cohabitation et donne substance à la cohésion sociale, à la liberté et l'égalité pour les quelles ce sont battus des hommes et des femmes de notre pays.

Aux citoyens, aux jeune et aux futures classe dirigeante, nous vous demandons d'exercer les droits et devoirs que la constitution nous garantie et nous indique: non pas comme des principes abstraits des impôts libérales, mais au contraire pour sauvegarder et protéger le bien individuel et collectif, avec l'intention de transformer la tolérance en respect à l'égard des hommes et des femmes qui, indépendamment de propre origine, habitent nos quartier, nos ville et surtout avec nous construisent un destin commun.

Autant plus, ce souhait d'inclusion, vaut pour tous ceux qui sont loin de leur pays d'origine qui ont choisi l'Italie comme pays d'emigration, comme lieu du travail et de construction d'une nouvelle identité.

En surmontant de barrière linguistique, ce petit livre répond donc au désir d'étendre le droit à la nationalité et de partager avec tous ceux qui vivent sur notre territoire valeurs et expériences, droits et devoirs dans les quels s'identifie notre communauté.

Pour permettre à tous de connaître la loi fondamentale, partager l'esprit et les règles, en encourageant la participation, dans cette bel exploit de construire une société meilleur et un monde juste et solidaire.

PRINCIPES FONDAMENTAUX

Art. 1. L'Italie est une République démocratique, fondée sur le travail.

La souveraineté appartient au peuple, qui l'exerce sous les formes et dans les limites de la Constitution.

Art. 2. La République reconnaît et garantit les droits inviolables de l'homme, aussi bien en tant qu'individu que dans les situations sociales où sa personnalité se développe, et elle exige l'accomplissement des devoirs de solidarité politique, économique et sociale auxquels il ne peut être dérogé.

Art. 3. Tous les citoyens ont une même dignité sociale et sont égaux devant la loi, sans distinction de sexe, de race, de langue, de religion, d'origine politique, de conditions personnelles et sociales. Il appartient à la République d'éliminer les obstacles d'ordre économique et social qui, licitent en fait la liberté et l'égalité des citoyens, empêchent le plein développement de la personne humaine et la participation effective de tous les travailleurs à l'organisation politique, économique et sociale du Pays.

Art. 4. La République reconnaît à tous les citoyens le droit au travail et assure les conditions qui rendent ce droit effectif.

Tout citoyen a le devoir d'exercer, selon ses possibilités et selon son choix, une activité ou une fonction qui minimisent au progrès matériel ou spirituel de la société.

Art. 5. La République, une et indivisible, reconnaît et favorise les communautés locales; elle réalise dans ces services qui dépendent de l'Etat la plus large décentralisation administrative; elle adapte les principes et les méthodes de sa législation aux exigences de l'autonomie et de la décentralisation.

Art. 6. La République protège par des mesures (normes) particulières les minorités linguistiques.

Art. 7. L'Etat et l'Eglise catholique sont, chacun dans leur domaine, indépendants et souverains. Les rapports sont réglés par les Accords du Latran. Ces modifications des Accords, acceptées par les deux parties, n'exigent aucun procédé de révision constitutionnelle.

Art. 8. Toutes les religions sont également libres devant la loi. Les croyances autres que la religion catholique ont le droit de s'organiser selon leurs propres statuts, à condition qu'ils ne soient pas en contradiction avec l'ordre juridique italien. Leurs rapports avec l'Etat sont régis par la loi ou la base d'accords avec leurs représentants respectifs.

Art. 9. La République suscite le développement de la culture et la recherche scientifique et technique. Elle protège le paysage et le patrimoine historique et artistique de la Nation.

Art. 10. L'ordre juridique italien se conforme aux règles (usages) du droit international généralement reconnues. La condition judiciaire de l'étranger est réglée par la loi, conformément aux normes et aux traités internationaux. L'immigration, malgré l'exercice effectif des libertés démocratiques garanties par la Constitution italienne, est interdite dans son pays, à droit l'asile sur le territoire de la République, selon les conditions fixées par la loi. L'expulsion d'un étranger pour des raisons (rent) politiques n'est pas admise.

Art. 11. L'Italie répudie la guerre en tant que moyen d'atteindre à la liberté des autres peuples et souhaite toute solution des différends internationaux; elle conseille, dans des conditions de reciprocità avec les autres Etats, aux institutions de souveraineté nécessaires à un ordre qui assure la paix et la justice entre les Nations; elle suscite et favorise les organisations internationales poursuivant ce but.

Art. 12. Le drapeau de la République est le drapeau tricolore italien: vert, blanc et rouge, à trois bandes verticales de dimensions égales.

PREMIÈRE PARTIE DROITS ET DEVOIRS DES CITOYENS

TITRE I RAPPORTS CITIENS

Art. 13. La liberté de la personne (libertà personale) est inviolable.

Il n'est admis aucune forme de détention, d'interrogatoire ou de perquisition concernant la personne, ni aucune autre restriction de la liberté de la personne, si ce n'est par un acte motivé de l'autorité judiciaire et que dans les cas et selon les

modérés prévus par la loi. Dans les cas exceptionnels de nécessité et d'urgence, expressément déterminés par la loi, l'autorité de police peut prendre des mesures gravissimes, qui doivent être communiquées dans les quarante-huit heures à l'autorité judiciaire et enfin, si celle-ci ne les confirme pas dans les quarante-huit heures suivantes, sont considérées comme révoquées et sont vides de tout effet. Toute violence physique et morale sur les personnes suscitez de quelque manière que ce soit à des restrictions de liberté est punie. La loi fixe les limites maximum de la détention preventive.

Art. 14. Le domicile est inviolable. Les inspections sur les propriétés ou les saisies ne peuvent être effectuées que dans les cas et selon les modalités fixées par la loi conformément aux garanties prévues pour la protection de la liberté de la personne. Les vérifications et les inspections pour des motifs de santé et de sécurité publique ou dans des buts économiques et financiers sont remplacées par des lois spéciales.

Art. 15. La liberté et le secret de la correspondance et de toute autre forme de communication sont inviolables. Toute limitation ne peut se produire que par un acte motivé de l'autorité judiciaire avec les garanties fixées par la loi.

Art. 16. Tout citoyen peut circuler et séjourner librement dans n'importe quelle partie du territoire national, sous réserve des limitations que la loi fixe d'une manière générale pour des motifs de santé ou de sûreté. Aucune restriction ne peut être déterminée par des raisons politiques. Tout citoyen est libre de sortir du territoire de la République et d'y rentrer, sous réserve des obligations légales.

Art. 17. Les citoyens ont le droit de se réunir pacifiquement, et sans armes. Pour ces réunions, même dans un lieu ouvert au public, il n'est pas exigé de lieu statutaire préalable. Pour les réunions dans un lieu public, il doit être fait une déclaration préalable aux autorités, qui ne peuvent les interdire que pour des motifs fondés de sûreté ou de sécurité publique.

Art. 18. Les citoyens ont le droit de s'associer librement sans autorisation, pour des buts que la loi décale n'intéressent pas aux individus. Les associations fermées et celles qui jouissent d'un régime

judiciaire, des buts politiques en moyen d'organisation de certains militaires sont interdites.

Art. 19. Chacun a le droit de professer librement sa foi religieuse sous quelque forme que ce soit, individuelle ou collective, d'en faire propagande et d'en exercer le culte en privé ou en public, à condition qu'il ne s'agisse pas de rites incompatibles avec les bonnes mœurs.

Art. 20. Le nationalisme exclusiviste et le bias religieux ou culturel d'une association ou d'une institution ne peuvent être la cause d'limitations législatives spéciales, ni de charges fiscales spéciales pour sa constitution, sa capacité juridique et toutes ses formes d'activité.

Art. 21. Chacun a le droit de manifester librement sa pensée par la parole, par l'écrit, et par tout autre moyen de diffusion. La presse ne peut être soumise à des autorisations ou à des contraintes. Il ne peut être privilégié à la saisie que par un acte motivé de l'autorité judiciaire concernant des délits (délit), pour lesquels il est sûr la preuve l'autorité expressément, ou en cas de violation des règles que cette loi prescrit pour la désignation des responsables. Dans ces cas, lorsque l'urgence est absolue et que l'intervention de l'autorité judiciaire ne peut avoir lieu à temps, la saisie de la presse périodique peut être effectuée par les officiers de police judiciaire, qui doivent immédiatement, et au plus tard dans les vingt quatre heures, porter l'autorité judiciaire. Si celle-ci ne la confirme pas dans les vingt-quatre heures suivantes, la saisie est considérée comme révoquée et privée de tout effet. La loi peut prévoir, par des règles de caractère général, que les moyens de financement de la presse périodique soient rendus publics. Les réunions, les spectacles et toutes les autres manifestations contraires aux bonnes mœurs sont interdites. La loi fixe les mesures aptes à prévenir et à réprimer les violences.

Art. 22. Nulle prestation peut être privée, pour des motifs politiques, de sa capacité juridique, de sa neutralité, de son droit.

Art. 23. Nulle prestation personnelle ou patrimoniale ne peut être imposée, si ce n'est conformément à la loi.

Art. 24. Chacun peut voter en justice pour la protection de ses droits et de ses intérêts légitimes.

mais la défense est un droit inviolable en quelque état et à n'importe quel degré que soit la procédure. Des assistantes particulières assurent aux incriminés les moyens d'ester et de se défendre devant toutes les juridictions.

La loi détermine les conditions et les modalités de la réparation des œuvres judiciaires.

Art. 25 Nul ne peut être soumis au jugement ou au préconstitutif par la loi. Nul ne peut être puni qu'en vertu d'une loi entrée en vigueur avant la commission du fait. Nul ne peut être soumis à des mesures de sévérité, sauf dans les cas précis par la loi.

Art. 26 L'extradition du citoyen ne peut être accordée que dans les cas où elle est expressément prévue par les conventions internationales. En aucun cas, elle ne peut être admise pour des délits (cas 1) politiques.

Art. 27 La responsabilité pénale est personnelle. Jusqu'à la condamnation définitive, le prévenu n'est pas considéré comme coupable. Les primes ne peuvent servir et des traitements contraires au sentiment d'honorabilité, et doivent tendre à la réfection du concubinat. La peine de mort n'est pas admise, sauf dans les cas précis par les lois militaires en temps de guerre.

Art. 28 Les fonctionnaires et les agents de l'Etat et des personnes (entité) publiques sont directement responsables, suivant les lois pénales, civiles et administratives, des actes accomplis en violation des droits. Dans ces cas, la responsabilité civile s'étend à l'Etat et aux personnes publiques.

TITRE II RAPPORTS ETHICO-SOCIAUX

Art. 29 La République reconnaît les droits de la famille en tant que société naturelle fondée sur le mariage. Le mariage regarde sur l'égalité morale et juridique des époux, dans les limites fixées par la loi pour garantir l'unité de la famille.

Art. 30 Les parents ont le devoir et le droit d'assurer, d'instruire et d'élever leurs enfants, même s'ils sont nés hors mariage. Au cas d'inceste des parents, la loi pourvoit à ce que leurs devoirs soient remplis. La loi assure

aux enfants nés hors mariage toute la protection juridique et sociale, compatible avec les droits des membres de la famille légitime. La loi fixe les règles et les limites pour la recherche de la paternité.

Art. 31 La République facilite par des mesures économiques et par d'autres moyens la formation de la famille et l'accomplissement des devoirs qu'elle comporte, spécialement à l'égard des familles nombreuses.

Elle protège la maternité, l'enfance et la jeunesse, en favorisant les institutions nécessaires à ce but.

Art. 32 La République promeut à tout en tant que droit fondamental de l'individu et intérêt de la collectivité, et elle garantit des soins gratuits aux indigents. Nul ne peut être contraint à un traitement sanitaire déterminé sans être en vertu d'une disposition de la loi. La loi ne peut en aucun cas violer les limites imposées par le respect de la personne humaine.

Art. 33 L'act et la science sont libres ainsi que leur enseignement. La République fixe les règles générales concernant l'instruction et enfin des écoles d'Etat pour tous les ordres et tous les degrés. Les institutions (entité) et les particuliers ont le droit de créer des écoles et des instituts d'education, sans charges pour l'Etat. La loi, en fixant les droits et les obligations des foyers ne relevant pas de l'Etat qui demandent la parité, doit assurer à celles-ci une pleine liberté et à leurs élèves un traitement similaire équivalent à celui des élèves des écoles de l'Etat. Un examen d'Etat est institué pour l'admission aux divers ordres et degrés d'enseignement ou à la fin de ceux-ci et pour l'obtention des titres d'aptitude professionnelle. Les institutions de haute culture, les universités et les académies ont le droit de se donner des statuts autonomes dans les limites fixées par les lois de l'Etat.

Art. 34 L'enseignement est ouvert à tous. L'instruction primaire dispensée pendant au moins huit ans est obligatoire et gratuite. Les élèves doués et méritants, même si'ils sont dépourvus de moyens financiers, ont le droit d'atteindre les degrés les plus élevés de l'enseignement. La République rend ce droit effectif par des bourses d'études, des allocations aux familles, et par d'autres moyens, qui doivent être attribués par concours.

TITRE III RAPPORTS ÉCONOMIQUES

Art. 35. La République protège le travail dans toutes ses formes et dans toutes ses applications. Elle veille à la formation et à la promotion professionnelle des travailleurs. Elle suscite et favorise les accords interprofessionnels et les organisations internationales visant à l'application et la réglementation des droits du travail. Elle reconnaît la liberté d'émigration, sans négliger les obligations fixées par la loi dans l'intérêt général, et elle protège le travail italien à l'étranger.

Art. 36. Le travail fait droit à une rétribution proportionnée à la quantité et à la qualité de son travail et en tout cas suffisante pour assurer à lui-même et à sa famille une existence libre et digne. La durée maximale de la journée de travail est fixée par la loi. Le travailleur a droit au repos hebdomadaire et à des congés annuels attribués, et il ne peut y renoncer.

Art. 37. Le travailleur a les mêmes droits et, à l'égalité de travail, les mêmes rétributions que le travailleur. Les conditions de travail doivent permettre l'exercice sain et moral de sa fonction professionnelle qui est essentielle et nécessaire à la même et à l'enrichissement de la protection spéciale et appropriée.

Ta loi fixe la limite d'âge minimum pour le travail salarié. La République protège le travail des enfants par des règles spéciales et leur garantit, à l'égalité de travail, le droit à l'égalité de rétribution.

Art. 38. Tout citoyen inscrit au travail et dépourvu des moyens d'existence nécessaires a droit à l'assistance et à l'assurance sociale. Les travailleurs ont droit à ce que des moyens d'existence appropriés à leurs besoins vitaux soient prévus et assurés en cas d'accident, de maladie, d'invalidité et de vieillesse, de chômage involontaire. Les insécuris et les handicapés ont droit à l'éducation et à la formation professionnelle. Des organisations et des instituts créés ou aidés par l'Etat pourvoient aux tâches prévues par cet article. L'assistance privée est bloquée.

Art. 39. L'organisation syndicale est libre. Il peut être imposé aux syndicats d'accepter obligatoirement leur enregistrement auprès des services locaux ou centraux, suivant les dispositions (normes) de la loi. Les syndicats sont enregistrés à condition que leurs statuts prévoient une organi-

sation indépendante se fondant sur une base démocratique. Les syndicats enregistrés ont la personnalité juridique. Ils peuvent, représentés proportionnellement en proportion du nombre de leurs adhérents, conclure des conventions collectives de travail qui ont un effet obligatoire pour tous les membres des catégories professionnelles que la convention concerne.

Art. 40. Le droit de grève s'exerce dans le cadre des lois qui le réglementent.

Art. 41. L'initiative économique privée existe. Elle ne peut s'exercer en contradiction avec l'utilité sociale ou de manière à porter atteinte à la sécurité, à la liberté, à la dignité humaine. La loi détermine les programmes et les contrôles opportuns pour que l'activité économique publique et privée puisse être orientée et coordonnée vers des fins sociales.

Art. 42. La propriété est publique ou privée. Les biens économiques appartiennent à l'Etat, à des institutions ou à des particuliers. La propriété privée est reconnue et garantie par la loi qui en détermine les modes d'acquisition, de jouissance ainsi que les limites afin d'en assurer la fonction sociale et de la rendre accessible à tous. La propriété privée peut être expropriée pour des intérêts d'intérêt général, dans les cas prévus par la loi et sans réserve d'indemnisation. Ta loi fixe les règles et les facilités de la succession légale et testamentaire ainsi que les droits de l'Etat sur les héritages.

Art. 43. Dans des buts d'utilité générale, la loi peut réservé originellement au travailleur, par l'exploitation et sous réserve d'indemnisation, à l'Etat à des personnes publiques ou à des organismes de travailleurs ou d'usagers, des entreprises ou des catégories d'entreprises déterminées qui concourent des services publics essentiels ou des sources d'énergie ou des situations de monopole et qui ont un caractère d'intérêt général prépondérant.

Art. 44. Afin de réaliser l'exploitation rationnelle du sol et d'établir des rapports sociaux équitables, la loi impose des obligations et des limitations à la propriété foncière privée, fixe des limites à son étendue selon les Régions et les zones agricoles, envoie et impose la localisation des terres, la transformation des grands domaines et

la rémunération des unités de production; elle est à la petite et moyenne propriété. La loi prévoit des mesures en faveur des usines de chaînage.

Art. 45 La République reconnaît la fonction sociale de la coopération à caractère de mutualité et ne veut pas à la spéulation privée. La loi autorise et favorise sur développement par les moyens les plus appropriés et en assurant, avec les meilleures opportunités, le caractère et les buts. La loi pourra à la protection et au développement de l'artisanat.

Art. 46 En vue de l'élevation économique et sociale du travail et en harmonie avec les exigences de la production, la République reconnaît le droit des travailleurs à exiger, selon les modalités et dans les limites fixées par les lois, à la gestion des entreprises.

Art. 47 La République encourage et protège l'énergie sous toutes ses formes; elle règle, examine et contrôle l'exercice du droit. Elle favorise l'accès de l'énergie humaine à la propriété en logement, à la propriété directe du contribuable et à l'investissement direct et indirect sous forme d'actions dans les grandes entreprises de production du Pays.

PIÈCE IV RAPPORTS POLITIQUES

Art. 48 Soit plusieurs tous les citoyens, hommes et femmes, qui ont atteint l'âge de la majorité. Le vote est personnel et secret. Il n'est pas secret. Son exercice est un devoir civique. La loi fixe les conditions et les modalités relatives à l'exercice du droit de vote des citoyens résidant à l'étranger et en assurant l'efficacité. Dans ce but, une circonscription étrangère est instituée pour l'élection des Chambres, à laquelle il est attribué un nombre de sièges fixé par une norme établie individuellement et selon des critères déterminés par la loi. Le droit de vote ne peut être limité que pour incarcération civile ou par l'effet d'une condamnation

(sentencieuse) pénale irrévocable ou dans les cas d'indignité morale déterminés par la loi.

Art. 49 Tous les citoyens ont le droit de s'associer librement en partis pour concourir, selon une méthode démocratique, à la détermination de la politique nationale.

Art. 50 Tous les citoyens peuvent adresser des pétitions aux Chambres pour demander des mesures législatives ou pour exposer des besoins d'intérêt commun.

Art. 51 Tous les citoyens de l'un ou de l'autre sexe peuvent exercer aux fonctions publiques et aux charges électives dans des conditions d'égalité selon les qualités requises fixées par la loi.

Pour l'admission aux fonctions publiques et aux charges électives, la loi peut assurer aux citoyens les itinéraires n'appartenant pas à la République. Quiconque est appelé à des fonctions publiques électives a le droit de disposer du temps nécessaire à leur exercice et de conserver son emploi.

Art. 52 La défense de la Patrie est un devoir sacré du citoyen. Le service militaire est obligatoire dans les limites et selon les modalités fixées par la loi. Son accomplissement ne porte atteinte ni à la situation de travail du citoyen, ni à l'exercice de ses droits politiques.

L'organisation des Forces armées se conforme à l'esprit démocratique de la République.

Art. 53 Chacun est tenu de contribuer aux dépenses publiques en fonction de sa capacité contributive.

Le système fiscal est basé sur la progressivité.

Art. 54 Tous les citoyens ont le devoir d'être fidèles à la République et d'en observer la Constitution et les lois. Les citoyens exerçant des fonctions publiques sont investis, soit le devoir de les exercer avec discipline et honneur, soit prêter serment dans les cas fixés par la loi.

THE CONSTITUTION OF THE ITALIAN REPUBLIC

This Constitution did not come into being by chance. It tells a story that speaks to our past. A story forged out of pain, the outcome of a struggle around fundamental values and principles: freedom for men and women, their equality in front of the law, the refusal of conflict as a norm of coexistence, respect for the other. A great project of a Republic that aims to be a big tent for everyone and one in which all of us citizens can participate, with equal rights and dignity, no matter our political convictions, our God, or the color of our skin.

Sixty years from its publication, our Constitutional charter has lost none of its innovative and, in some senses, provocative charge. In fact, our Constitution does not fix in place the present, but looks to the future and pushes us to construct models of coexistence, to give substance to social cohesion, to that freedom and equality for which the men and women of our country fought sixty years ago.

We ask citizens, kids and youth, and future leaders to exercise the rights and duties that the Constitution guarantees and sets out. This not as a tribute to abstract liberal principles but, on the contrary, as safeguard for the individual and the community. The intention is to transform tolerance into respect toward the men and women who, regardless of their origins, live in our houses, in our cities and with us contribute to building a common destiny.

Additionally, this hope for inclusion extends to those who, far from their countries of origin have chosen Italy, a land of emigration for over a century of its history, as a place to work and to construct a new identity.

By tearing down the barrier of language, this little volume speaks to the desire to extend the right of citizenship and to share with all of those who live in our territory the values, the experiences, the rights and duties with which our community identifies.

This project aims to allow everyone to come to know our fundamental law, to share its spirit and rules, and to encourage participation in the extraordinary task of constructing a better society and a more just and equitable world.

FUNDAMENTAL PRINCIPLES

Art. 1 Italy is a Democratic Republic, founded on work. Sovereignty belongs to the people, which exercises it in the forms and within the limits of the Constitution.

Art. 2 The Republic recognizes and guarantees the inviolable rights of man, as an individual, and in the social groups where he expresses his personality, and commands the fulfilment of the intransigible duties of political, economic, and social solidarity.

Art. 3 All citizens have equal social dignity and are equal before the law, without distinction of sex, race, language, religion, political opinions, personal and social conditions.

It is the duty of the Republic to remove those obstacles of an economic and social nature which, really limiting the freedom and equality of citizens, impede the full development of the human person and the effective participation of all workers in the political, economic and social organization of the country.

Art. 4 The Republic recognizes the right of all citizens to work and provides labour conditions which will make this right effective.

Every citizen has the duty, according to his possibilities and individual needs, to carry out an activity or a function which contributes to the material or spiritual progress of society.

Art. 5 The Republic, one and indivisible, recognizes and promotes local autonomy; respects in those entities which depend on the State the full measure of administrative decentralization; records 'the principle' as one method of its legislation to the requirements of autonomy and decentralization.

Art. 6 The Republic safeguards by means of appropriate measures linguistic minorities.

Art. 7 The State and the Catholic Church are, each within its own order, independent and sovereign. Their relations are regulated by the Lateran Treaty. Changes to the Treaty accepted by both parties do not require the procedure for constitutional amendment.

Art. 8 All religious confessions are equally

free before the law. Religious confessions other than Catholic have the right to organize in accordance with their own statutes, in so far as they are not in conflict with Italian law. Their relations with the State are regulated by law on the basis of an accord between the respective representatives.

Art. 9 The Republic promotes the development of culture and scientific and technical researches. It safeguards landscape and the historical and artistic heritage of the Nation.

Art. 10 Italian law returns to the generally recognized trusts of international law. The legal status of foreigners is regulated by law in conformity with international provisions and treaties. The foreigner who is denied in his country the real exercise of the democratic liberties guaranteed by the Italian Constitution has the right of asylum in the territory of the Republic, in accordance with the conditions established by law. The extradition of a foreigner for political offences is not admitted.

Art. 11 Italy rejects war as an instrument of aggression against the freedom of other peoples and as a means for settling international controversies; it agrees, on condition of equality with other states, to the limitations of sovereignty necessary for an order that ensures peace and justice among Nations; it promotes and encourages international organizations having such ends in view.

Art. 12 The flag of the Republic is the Italian tricolour: green, white and red, in three vertical bands of equal dimensions.

PART I RIGHTS AND DUTIES OF CITIZENS

TITLE I CIVIL RIGHTS

Art. 13 Personal liberty is inviolable. No form of detention, inspection or personal search is admitted, nor any other restrictions on personal freedom except by warrant which states the reasons from a judicial authority and only in cases and manner provided for by law. In exceptional cases of necessity and urgency, strictly defined by law, the police authorities may adopt temporary measures which must be communicated within

forty-eight hours to the judicial authorities and if they are not ratified by them in the next forty-eight hours, are thereby reviewed and become null and void. All acts of physical or moral violence against individuals subjected in any way to limitations of freedom are punished. The law establishes the maximum period of preventive detention.

Art. 14. The home is inviolable. Inspections or searches or seizures may not be carried out except in cases and manner prescribed by law in accordance with the guarantees provided for safeguarding personal freedom. Controls and inspections for reasons of public health and safety or for economic and fiscal purposes are regulated by special laws.

Art. 15. The freedom and secrecy of correspondence and of every other form of communication is inviolable. Reduction thereto may be imposed only by warrant which gives the reasons issued by a judicial authority with the guarantees established by law.

Art. 16. All citizens may travel or sojourn freely in any part of the national territory, except for general limitations which the law establishes for reasons of health and safety. No restrictions may be made for political reasons. All citizens are free to leave and re-enter the territory of the Republic, provided the legal obligations are fulfilled.

Art. 17. Citizens have the right to assemble peacefully and unarmed. No previous notice is required for meetings, even when in places open to the public. For meetings at public places previous notice must be given to the authorities, who may forbid them only for proven motives of security and public safety.

Art. 18. Citizens have the right to form associations freely, without authorisation, for ends which are not forbidden, to incite or to commit crime. Several associations and those which pursue, even indirectly, political ends by means of organisations of a military character, are forbidden.

Art. 19. All have the right to profess freely their own religious faith in whatever form. Individuals or associate to propagate it and to exercise it in private or public cult provided that the rules are not contrary to morality.

Art. 20. The ecclesiastical nature and the purpose of religious worship of an association or institution may not be a cause for special limitations in law, nor for special fiscal impositions in setting up, legal capacity and any of its activities.

Art. 21. All have the right to express freely their own thought by word, in writing and by other means of communication. The press cannot be subjected to authorisation or censorship. Seizure is permitted only by a retention warrant from the judicial authority in the case of offence in which the law governing the press expressly authorises, or in the case of violation of the provisions prescribed by law for the disclosure of the responsible parties. In such cases, when there is absolute urgency and when the timely intervention of the judicial authority is not possible, periodical publications may be seized by officers of the criminal police, who must immediately and never later than twelve-four hours, report the matter to the judicial authority. If the latter does not ratify the act in the twenty-four hours following, the seizure is understood to be withdrawn and null and void. The law may establish, by means of general provisions, that the financial sources of the periodical press be disclosed. Printed publications, shows and other displays contrary to morality are forbidden. The law establishes appropriate norms for preventing and suppressing all violations.

Art. 22. No one may be deprived, for political reasons, of legal status, citizenship, name.

Art. 23. No services of a personal or a corporative nature may be impeded except on the basis of law.

Art. 24. Everyone can take judicial action to protect individual rights and legitimate interests. The right to defence is inviolable at every stage and moment of the proceedings. The judicial are assured, through appropriate institutions, the means for action and defence before all kinds of jurisdiction. The law determines the conditions and the means for the reparation for judicial errors.

Art. 25. No one may be moved from the normal judge preestablished by law. No one may be punished except on the basis of a law already in

lence before the offence was committed, no one may be subjected to security measures except in those cases provided for by law.

Art. 26 Extradition of a citizen is permitted only in cases expressly provided for in international conventions. In no case may it be permitted for political offences.

Art. 27 Criminal responsibility is personal. The defendant is not considered guilty until final judgment is passed. Punishment cannot consist in penalties contrary to human dignity and must aim at rehabilitating the condemned.

The death penalty is not permitted, except in cases provided for in martial law.

Art. 28 Officials and employees of the State and public entities are directly responsible, according to criminal, civil and administrative law, for acts committed in violation of rights. In such cases the civil responsibility extends to the State and the public entities.

TITLE II ETHICAL AND SOCIAL RELATIONS

Art. 29 The Republic recognizes the rights of the family as a natural society founded on matrimony. Matrimony is based on the moral and legal equality of the spouses within the limits laid down by law to guarantee the unity of the family.

Art. 30 It is the duty and right of parents to support, instruct and educate their children, even those born outside of matrimony. In cases of the incapacity of the parents, the law provides for the fulfilment of their duties. The law ensures to children born outside of marriage full legal and social protection, compatible with the rights of members of the legitimate family. The law lays down the rules and limitations for ascertaining paternity.

Art. 31 The Republic assists through economic measures and other provisions the formation of the family and the fulfilment of its duties, with particular consideration for large families.

It protects maternity, infancy and youth, providing the institutions necessary thereto.

Art. 32 The Republic safeguards health as a fundamental right of the individual and as a col-

lective interest, and guarantees free medical care to the diligent. No one may be obliged to undergo painful health treatment, except under the provisions of the law. The law cannot under any circumstances violate the limits imposed by respect for the human person.

Art. 33 Art and science are free and teaching them is free. The Republic lays down general rules for education and establishes State schools for all kinds and grades. Entities and private persons have the right to establish schools and institutions of education, without impositions for the State. The law, in fixing the rights and obligations of non-state schools which request purity, must ensure to these schools full liberty and to their pupils a scholastic treatment equal to that of pupils in State schools. State examinations are prescribed for admission to the various kinds and grades of schools or at their termination and for qualifications to exercise a profession.

Institutions of higher learning, universities and academies, have the right to establish their own regulations within the limits laid down by the laws of the State.

Art. 34 Schools are open to everyone. Elementary education, imparted for at least eight years, is compulsory and free. Capable and deserving pupils, even without financial resources, have the right to attain the highest levels of education. The Republic stakes this right effectively through scholarships, payments to families and other provisions, which must be assigned through competitive examination.

TITLE III ECONOMIC RELATIONS

Art. 35 The Republic protects work in all its forms and applications. It provides for the training and professional improvement of workers. It promotes and encourages international agreements and organizations whose aim is to assert and regulate labour rights. It recognizes the freedom to emigrate, safeguarding obligations established by law in the general interest, and protects Italian labour abroad.

Art. 36 Workers have the right to wages in proportion to the quantity and quality of their work and in all cases sufficient to ensure them and their families a free and dignified existence.

ce. The maximum working day is fixed by law. Workers have a right to a weekly rest day and paid annual holidays. They cannot waive this right.

Art. 37 Working women have the same rights and for equal work, the same wages as working men. Working conditions must allow women to carry out their essential role in the family and ensure special appropriate protection for the mother and the child. The law establishes the minimum age for paid labour.

The Republic protects fair work of minors by means of special provisions and guarantees them, for equal work, the right to equal pay.

Art. 38 Every citizen capable to work and without the resources necessary to live has the right to social maintenance and assistance. Workers have the right to be provided with and reward adequate means for their needs and necessities in cases of arrears, illness, disability and old age, and involuntary unemployment. Disabled and handicapped persons have the right to education and vocational training. The duties laid down in this Article are provided for by organs and institutions established by or supplemented by the State. Private assistance is free.

Art. 39 Trade union organization is free. No obligations can be imposed on trade unions other than registration at local or central offices according to the provisions of the law. A condition for registration is that the statutes of the trade union confirm the democratic basis of the internal organization. Registered trade unions are legal persons. They may, through a representative unit proportional to their members, enter into collective labour agreements having mandatory effect for all persons belonging to the categories referred to in the agreement.

Art. 40 The right to industrial action is exercised within the laws which regulate it.

Art. 41 Private economic initiative is free. It cannot be curtailed in conflict with public order or in such manner that could damage safety, liberty, and human dignity. The law determines appropriate planning and controls so that public and private economic activity is given direction and coordinated to social objectives.

Art. 42 Property is public or private. Economic goods belong to the State, to entities or to private persons. Private property is recognized and guaranteed by law, which prescribes the ways it is acquired, enjoyed and its limits in order to ensure its social function and to make it accessible to all. Private property can, in such cases provided for by law and with provision for compensation, be expropriated for reasons of the public welfare. The law establishes the regulation and limits of legitimate and testamentary inheritance and the rights of the State in questions of inheritance.

Art. 43 For purposes of general utility the law can reserve from the beginning or transfer, by means of expropriation and payment of compensation, to the State, to public entities or to workers' communities or users, specific enterprises or categories of enterprises which relate to essential public services or services of energy or monopolistic situations and which have the nature of primary general interest.

Art. 44 For the purpose of securing a rational exploitation of the soil and to establish equity at social relationships, the law imposes obligations and exerts rules on private ownership of land. Such limitations to the extensive liberal access to regions and agricultural zone, enclosures and imposts, land registration, the transformation of large estates and the reorganization of productive units, assist small and medium sized holdings. The law makes provisions in favour of mountainous areas.

Art. 45 The Republic recognizes the social function of agriculture of a mutualistic nature and without purposes of private speculation. The law promotes and encourages them through the appropriate means and secures, through appropriate controls, their character and purposes. The law provides measures for safeguarding and promoting handicrafts.

Art. 46 With the objective of economic improvements and the social betterment of labour and in harmony with the needs of production, the Republic recognizes the rights of workers to collaborate, in the ways and within the limits established by law, in the management of enterprises.

Art. 47 The Republic encourages and safeguards saving in all forms; it disciplines, coordinates and controls the exercise of credit.

It promotes the access of popular savings to the ownership of housing, to directly cultivated property and indirect investment in the shares of the large production complexes of the country.

TITLE IV POLITICAL RIGHTS

Art. 48 All citizens, male and female, who have attained their majority, are electors. The vote is personal and equal, free and secret. The exercise thereof is a civic duty. An Act of Parliament shall establish the conditions and the procedures under which Italian nationals residing abroad may exercise their right to vote in Italian elections, and shall guarantee its effectiveness. For this purpose a 'Foreign Constituency' shall be created to which Members to both Houses of Parliament shall be elected. The number of seats shall be established by a constitutional law and coupled with the criteria enacted by Act of Parliament, the right to vote cannot be restricted except for civil incapacity or as a consequence of an irreducible penal sentence or in case of moral unworthiness as laid down by law.

Art. 49 All citizens have the right to freely associate in parties to contribute through democratic processes to determining national policies.

Art. 50 All citizens may present petitions to both Houses to request legislative measures or to express collective needs.

Art. 51 All citizens of either sex are eligible for public office and for elected positions on equal terms, according to the conditions established by law. The law may grant Italians who are not resident in the Republic the same rights as citizens for the purposes of access to public offices and elected positions. Whoever is called to perform an elected public office has the right to have the necessary time to carry out that function and to transact his place of work.

Art. 52 The defence of the Fatherland is a sacred duty for every citizen. Military service is obligatory within the limits and the days set by law. In fulfilment thereof shall not prejudice a citizen's employment nor the exercise of political rights. The regulations of the armed forces are based on the democratic spirit of the Republic.

Art. 53 Everyone shall contribute to public expenditure in accordance with his means. The system of taxation shall be lawful, private and progressive.

Art. 54 All citizens have the duty to be loyal to the Republic and to uphold its Constitution and Laws. Those citizens to whom public functions are entrusted have the duty to fulfil such functions with discipline and honour, taking an oath at these cases established by law.

CONSTITUIÇÃO ITALIANA

Esta constituição não nasce casualmente. Conta uma historia e se da um nome: “ nosso passado”, E’uma verdadeira historia que comprova tanto sofrimento, que é o fruto de uma luta como objetivo central são, os valore principais que reafirma a liberdade do homem e sua igualdade, dia dia com as leis, renunciando ao conflito, respeitando um o outro para que seja uma forma de convivencia. Um grande desenho para o quais todos nós cidadãos da repubblica, que desejamos ser na nossa grande casa. Podemos colaborarmos com igualdade de direitos e com igual dignidade, qualquer que seja nossas convicções politica; seja que nós nos inspiramos em Deus o na nossa força e nossa pele.

A sessanta anos da publicação, da constituição, a nossa carta(constituição) nada perdeu da sua forma de original e de inovação, simplismente porque ela vive olhando o homem do futuro e te obriga a construir novos modelos de convivencia dando maior importancia ao social sempre respeitando a liberdade e a igualdade, conquistada sessenta anos atrás, dos nossos cidadãos do nosso país.

Os cidadão; jovens e a futura classe de dirigente pediam de esercitare os direitos e os deveres que a constituição garanti e indicava: não como contribuição abstrata principalmente liberal mas, ao contrario é para tutelar os bens individual e coltivar, com o proposito de transformar la tolerância e o respeito no confronto do homem e da mulher que independente da propria origem, vivem em nossas casas, nossas cidades e com nós construi um comum destino.

Mais, que esta promessa de inclusão, vale para quantos, que longe do proprio paese de origem escolheram a Italia; terra de imigração por mais de um seculo de sua historia, como lugar de trabalho e de construção de uma nova identidade.

Abatendo as barreiras da lingua; neste volume rispondemos ao desejo de estender os direitos de cidadania e de dividir com todos que vivam no nosso país, os valores , as expêrincias, os direitos e os deveres nos quais se identificam a nossa comunidade.

Para consentir a todos de conhecer a nossa lei principal, partilhando com espirito e regolamentando, incorajando a participação, na impresa estraordinaria de construção de uma sociedade melhor e também um mundo mais justo e solidario. Aos cidadãos, aos jovens , e a futura classe dirigente, pedimos de exercitar os direitos e os deveres que a constituição garante e demonstra: não como contribuição abstrata e valores liberais mas, ao contrario, como tutela de um bem individual e coltivo, com o proposito de transformar a tolerância em respeito no confronto dos homens e das mulheres, que indepedentemente da propria origem, moram nas nossas casas, nossas cidades e com nós construem um destino comum.

PRINCÍPIOS FUNDAMENTAIS

Art. 1. A Itália é uma república Democrática, baseada no Estado laico. A soberania pertence ao povo, que a exerce nas fontes e nos limites da Constituição.

Art. 2. A República reconhece e garante os direitos invioláveis do homem, quer como ser individual, quer nas formações sociais onde se desenvolve a sua personalidade, e coquet o cumprimento dos deveres indissociáveis de solidariedade política, econômica e social.

Art. 3. Todas as iniciativas têm a mesma dignidade social e são iguais perante à lei, sem distinção de sexo, de raça, de língua, de religião, de opinião política, de convicções pessoais e sociais. Cabe à República remover os obstáculos de ordem social e econômica, que limitando de tipo a liberdade e a igualdade dos cidadãos, impejam o pleno desenvolvimento da pessoa humana e a efetiva participação de todos os trabalhadores na organização política, econômica e social do País.

Art. 4. A República reconhece a liberdade cívica, a direito ao trabalho e promove as condições que lhe são essenciais para exercer esse direito. Todo cidadão tem o direito de exercer, segundo as propriedades possibilidades e a própria opção, suas atividades em uma função que contribua para o progresso material ou espiritual da sociedade.

Art. 5. A república, num e individual, recíproco e plural, as autorizações locais, além a nível europeu, de descentralização administrativa nos serviços que dependem do Estado, respeitando os princípios e os méritos de sua legislação e as exigências da autonomia e da eficiência técnica.

Art. 6. A República tutela, mediante especificas normas, as minorias linguísticas.

Art. 7. O Estado e a Igreja Católica são, cada um na sua esfera, independentes e soberanos. As relações entre ambos são regularizadas pelas Partes-Tacitamente. As modificações das Partes, concordadas pelas duas partes, não requerem procedimento de revisão constitucional.

Art. 8. Todas as confissões religiosas são igualmente livres perante à lei. As confissões religiosas diferentes da católica têm direito de se orga-

nizar conforme os próprios estatutos, desde que não contrariem ixim o ordenamento jurídico italiano. As relações delas com o Estado são regulamentadas por lei, com base nas normas com as respectivas representações.

Art. 9. A República protege e desenvolve o patrimônio da cultura e a pesquisa científica e técnica. Tudo o que é de valor é o patrimônio histórico e artístico da Nação.

Art. 10. O ordenamento jurídico italiano adequa-se às normas do direito internacional geralmente reconhecidas.

A existência jurídica do estrangeiro é regulamentada pela lei, em conformidade com as normas e os tratados internacionais.

O estrangeiro, ao qual seja imposto no seu país o risco exercícios das liberdades democráticas garantidas pela Constituição Italiana, tem direito de asilo no território da República, segundo as condições estabelecidas pela lei. Não é admissível a expulsão de estrangeiros por crimes políticos.

Art. 11. A Itália repudia e querida como instrumento de ofensa à liberdade dos outros povos e como meio de resolução das controvérsias internacionais; considera, em condições de paridade com os outros Estados, das limitações de soberania necessárias para um ordenamento que assegure a paz e a justiça entre as nações; promove e favorece as organizações internacionais que visem essa finalidade.

Art. 12. A bandeira da República é o tricolor italiano: verde, branco e vermelho, em três faixas verticais de iguals dimensões.

PARTE I

DIREITOS E DEVERES DOS CIDADÃOS

RELAÇÕES CIVIS

Art. 13. A liberdade pessoal é inviolável. Não é admissível forcedo alguma de detenção, de imprensa ou perquirição pessoal, nem interceptação, contra forma de respeito à liberdade pessoal, a não ser por determinação motivada da autoridade judicial, e, unicamente, nos casos e formas previstos por lei.

Casos excepcionais de necessidade e urgência, indiciados categoricamente pela lei, a auto-

cidade de segurança pública pode adotar medidas provisórias, que devem ser comunicadas no prazo de quarenta e oito horas à autoridade judiciária, e, se esta não as reconhecer como válidas, não surtirão efeitos, e oito horas, as mesmas entender-se-ão revogadas e nulla para todos os efeitos.

E assim toda violência, além o tempo comum às pessoas que seguem de qualquer modo suspeitas ou suscetíveis a restrições de liberdade. A lei estabelece os limites máximos da prisão preventiva.

Art. 14 O domicílio é inviolável. Nele não podem ser realizadas inspeções ou varreduras, salvo nos casos e formas establecidos por lei, sempre as garantias necessárias para a tutela da liberdade pessoal. As varreduras e inspeções por motivos de saúde e de incolumidade de público ou para fins econômicos e fiscais são regulamentadas por leis especiais.

Art. 15 A liberdade e o segredo da correspondência e de qualquer outra fonte de comunicação são invioláveis. Sua limitação pode ocorrer somente por determinação da autoridade judiciária, mantidas as garantias estabelecidas pela lei.

Art. 16 Todo cidadão pode circular e demorar-se livremente em qualquer parte do território nacional, observadas as limitações que a lei estabelece da mesma geral por motivo de ordem ou de segurança. Nenhuma restrição pode ser determinada por razões políticas.

Todo cidadão é livre de sair e de regressar ao território da República, salvo as obrigações de lei.

Art. 17 Os cidadãos têm direito de se reunir pacificamente e sem armas. Para reuniões, mesmo em lugar aberto ao público, não é necessário prévia comunicação. Das reuniões em lugar público deve ser dado prévio conhecimento às autoridades, que podem impedi-las salvo por compromissos motivados de segurança ou de incolumidade pública.

Art. 18 Os cidadãos têm direito de associarem-se livremente, sem autorização, para fins que não são proibidos, a pessoas individuais ou a lei permita.

São proibidas as associações exteras e as que perseguem, mesmo incidentalmente, fins políticos ou militares ou gatilhos de entes de natureza:

Art. 19 Todos têm direito de professar livremente a própria fé religiosa em qualquer forma, individual ou associada, de propagá-la e de praticar privada ou publicamente o seu culto, desde que não se trate de ritos contrários aos bons costumes.

Art. 20 O caráter eclesiástico e o seu religioso ou de culto de uma associação ou instituição não podem ser causa de especiais restrições legislativas, nem de especiais franquias jurídicas constitucionais, comodidades jurídicas ou de qualquer forma de atividade.

Art. 21 Todos têm direito de manifestar livremente o próprio pensamento, mediante fórmula oral ou escrita, e qualquer outro meio de discussão. A imprensa não pode ser sujeita a autorizações ou censuras.

Pode-se proceder um sequestro sujeito por determinação da autoridade judiciária, em caso de débitos, para os quais a lei de imprensa determina expressamente, ou em caso de violação das normas que a própria lei estabeleça, para a indicação dos responsáveis.

Em tais casos, quando houver absoluta urgência e não for possível a apreciação imediata da autoridade judiciária, os quais devem, imediatamente e antes de cinco dias de vencida a quatro horas, apresentar denúncia à autoridade judiciária. Se esta não o aprovar nas vinte e quatro horas seguintes, o sequestro entender-se-á reconhecido e trará para todos os efeitos. A lei poderá impor mediante normas de critério geral, que sejam observadas os meios de fixação dentro da imprensa periódica.

São proibidas as publicações impressas, os espetáculos e todos os demais manifestações contrárias ao bom costume. A lei estabelece medidas adequadas para prevenir e reprimir as violações.

Art. 22 Ninguém pode ser privado, por motivos políticos, da capacidade jurídica, da nacionalidade, da liberdade.

Art. 23 Nenhum preenchimento pessoal ou patrimonial pode ser imposto, a não ser com base na lei.

Art. 24 Todos podem recorrer em juízo para tutela dos próprios direitos e interesses legítimos. A defesa é um direito inviolável em caso de ilicitude e grau de procedimento. São assegurados aos

desenvolvidas de recursos, mediante instituições apropriadas, os meios para agir e defender-se diante da qualquer jurisdição. A lei determina as condições e os procedimentos para a regulação dos efeitos judiciais.

Art. 25 Ningém pode ser privado do juiz natural designado por lei. Ningém pode ser punido, nem por aplicação de pena que tenha sido decretada em efeitos atras de cometido o fato. Ningém pode ser submetido a medidas de segurança, salvo nos casos previstos pela lei.

Art. 26 A extradição do cidadão cometeiro pode ser permitida quanto expressamente prevista pelas convenções internacionais. Na hipótese alguma pode ser admitida por critérios políticos.

Art. 27 A responsabilidade penal é pessoal. O imputado não é invidicável nisi até a condição definitiva.

As penas não podem comportar tratamentos contrários ao senso de humanidade e devem visar a reeducação do condenado.

Não se admite a pena de morte, salvo nos casos previstos pelas leis militares de guerra.

Art. 28 Os funcionários e os dependentes do Estado e das entidades públicas são diretamente responsáveis, segundo as leis penais, civis e administrativas, pelos atos praticados com violação de direitos. Nesses casos, a responsabilidade civil estende-se à família e às entidades públicas.

RELACIONES ÉTICO-SOCIAIS

Art. 29 A República reconhece os direitos de família como sociedade natural fundada no matrimônio.

O matrimônio é baseado em igualdade moral e jurídica dos cônjuges, bem os limites determinados pela lei para a garantia da unidade familiar.

Art. 30 É dever e direito dos pais manter, proteger e educar os filhos, exceto que nascidos fora do matrimônio.

Nos casos de incapacidade dos pais, a lei provê para que os desafetos deles sejam empregados por outras.

A lei assegura aos filhos nascidos fora do matrimônio toda espécie de tutela jurídica e social,

compatível com os direitos dos membros da família legítima. A lei estabelece as penas e os limites para a investigação da paternidade.

Art. 31 A República favorece, com medidas econômicas e outras providências, a formação da família e o cumprimento das obrigações familiares, com especial consideração pelas famílias numerosas.

Protege a maternidade, a infância e juventude, favorecendo as instituições necessárias para esse fim.

Art. 32 A República tutela a saúde como direito fundamental do indivíduo e interesse da sociedade, e garante tratamentos gratuitos aos indigentes. Ningém pode ser obrignado a sua determinado tratamento sanitário salvo disposição de lei. A lei não pode, em hipótese alguma, violar os limites impostos pelo respeito à pessoa humana.

Art. 33 A arte e a ciência são libres como livre é o seu exercitamento.

A República dirá as normas gerais sobre a instrução e instituições públicas para todos os níveis e graus. Escolas e particularmente seu desenvolvimento e instituições de educação, com ônus para o Estado.

Aqui, no fixar os direitos e as obrigações das escolas particulares (que respetam a propriedade), deve assegurar plena liberdade às mesmas, e aos seus alunos em tratamento escolar equivalente àquela dos alunos das escolas públicas.

É provado um exame oficial para a admissão nos vários níveis e graus de escolas ou para a conclusão das mesmas, e para a habilitação ao exercício profissional.

As instituições de alta cultura, universidades e academias têm o direito de fazer ordenamentos autônomos nos limites determinados pela lei do Estado.

Art. 34 A escola é aberta a todos. A instrução de primeiro grau, ministrada durante pelo menos dois anos, é obrigatória e gratuita.

Os outros graus e aplicados, cuja se verentes de meios econômicos, têm direito de atingir os graus mais altos de estudo.

A República tomar esse direito, mediante belas de estudo, subsídios às famílias e outras medidas, que devem ser concedidas por concorrência.

RELAÇÕES ECONÔMICAS

Art. 35. A República tutela o trabalho em todos os seus fóruns e aplicações.

Quicô de reformas e d.i.: obrigaçôes prisionais das traias hídricas. Promove e favorece os negócios e as organizações interdisciplinares competentes, em afronta: o disciplinar os direitos do trabalho. Reafirma a liberdade de emigração, salvo as obrigações establecidas pela lei no interesse geral, e tutela o trabalho italiano no exterior.

Art. 36. O trabalhador tem direito a uma participação proporcional à quantidade e qualidade do seu trabalho, que seja suficiente para garantir para si e para a sua família uma existência livre e digna. A duração máxima do dia de trabalho é fixada pela lei. O trabalhador tem direito ao recesso seletivo e às férias anuais remuneradas, não podendo renunciar às mesmas.

Art. 37. A ampliação trabalhadora tem os seguintes direitos, à paridade de trabalho, as mesmas retribuições que cabem ao trabalhador. As modalidades de trabalho devem inserir, no entanto, o cumprimento da sua essencial função familiar e assegurar à mãe e à criança um espaço adequado protegido. A lei estabelece limites máximos de idade para o trabalhador assalariado. A Região tutela o trabalho dos menores através de normas específicas e lhes garante a paridade de trabalho, o direito à paridade de retribuição.

Art. 38. Todo cidadão, impossibilitado de trabalhar e desprovido dos meios necessários para viver, tem direito ao seu sustento e à assistência social. Os trabalhadores têm direito a que sejam previstas e asseguradas medidas adequadas às suas exigências de vida em caso de acidente, doença, invalidez, velhice e desemprego involuntário.

Os incapazitados e os de identes têm direito à educação e ao encaminhamento profissional. As taxas previstas neste artigo prevêem origens e finalidades: previdenciária ou integradas pelo Estado. A assistência privada é livre.

Art. 39. A organização sindical é livre. As entidades não podem ser impedita outra obrigação sujeita a de seu registro junto a órgãos locais ou centrais, seguidos a normas da IEC. É condição para o registro que se estabeleça dos sindicatos e associados, um regulamento interno, baseado na

democracia. Os sindicatos registrados têm personalidade jurídica. Podem, desde que representados unitariamente, proporção dos seus associados, estipular contratos coletivos de trabalho com eficácia obrigatória para todos os pertencentes às categorias de que trata o contrato.

Art. 40. O direito de greve é exercido no âmbito das leis que o regulamentam.

Art. 41. A iniciativa econômica privada é livre. A mesma não pode se desenvolver em conflito com a utilidade social ou de uma forma que possa trazer danos à segurança, à liberdade, à dignidade humana. A lei determina os programas e os quadros sociais, afim de que a atividade econômica privada preste seu dirigida e coordenada para fins sociais.

Art. 42. A propriedade é pública ou privada. Os bens econômicos pertencem no Estado, ou a entidades, ou a particulares.

A propriedade privada é regulada e garantida pela lei, que determina as suas formas de aquisição, de posse e transmissão, no interesse da segurança, da função social e de torná-la acessível a todos. A propriedade privada pode ser, nos casos previstos pela lei, subtraída imparcialmente, expropriada por motivo de interesse geral.

A lei estabelece as normas e os direitos da sucessão, legítima e testamentária, e os direitos do Testador sobre as heranças.

Art. 43. Para fins de utilidade geral, a lei pode autorizar a utilização direta ou transferir, mediante expropriação e salvo indemnização, ao Estado, a entidades públicas ou a comunidades de trabalhadores ou, de usuários, determinados empresas ou categorias de empresas, que se relacionem com serviços públicos essenciais ou com formas de economia ou com situações de monopólio, e também autorizar o preexistente interesse geral.

Art. 44. A fim de se obter uma racional exploração do solo e de estabelecer justas relações sociais, a lei impõe obrigações e direitos à propriedade rural privada; fixa limites à sua exploração, de acordo com as regiões e as zonas rurais; protege e impõe o saneamento das terras, a transformação do latifúndio e a constituição das unidades produtivas; ajuda a pequena e média propriedade. A lei prevê medidas a favor das novas associações.

Art. 45 A República reconhece a função social da cooperação com regime de propriedade coletiva e sem fins de exploração privada.

A lei punirá e estima a incovenienteza da Meia-uta, com os lucros mais apropriados, resguardando-lhe, com exceções contínuas, o caráter e as finalidades. A lei incumbir-se da tutela e do desenvolvimento do artesano.

Art. 46 Para fins de elevação econômica e social do Brasil e em benefício das exigências da produção, a República reconhece o direito das relações de colaborar, nas formas e nos limites fixados pelas leis, na gestão das empresas.

Art. 47 A República estimula e tutela a produção em todos os seus ramos; disciplina, coordena e estatua o exercício do crédito. Favorece o emprego da propaganda popular para aquisição da sua prioriz, de propriedades agrícolas a ser cultivadas diretamente pelos trabalhadores e pelo investimento direto e indireto nas ações das grandes empresas de produção.

RELACIONES POLÍTICAS

Art. 48 São eleitores todos os cidadãos, homens e mulheres, que atingiram a maioridade. O voto é pessoal e igual, livre e secreto. O seu exercício é dever cívico.

O direito ao voto não pode ser limitado, exceto por incapacidade civil ou por efeito do senten. penal; irreversível em caso de intiguidade moral, indicados pela lei.

Art. 49 Todos os cidadãos têm o direito de se associar livremente em partidos, para concorrerem, com maiores democracias, na determinação da política nacional.

Art. 50 Todos os cidadãos podem encaminhar petições às Câmaras para solicitar medidas legislativas ou exigir necessidades correntes.

Art. 51 Todos os cidadãos têm ambos os sexos o direito ao acesso aos órgãos públicos e aos cargos eletivos em condições de igualdade, segundo os critérios estabelecidos por lei.

A lei proíbe para a admissão aos órgãos públicos e aos cargos eletivos, equiparar os cidadãos constituintes não pertencentes à República.

Quem é chamado a exercer funções oficiais durante todo o direito de dispor do tempo necessário para o cumprimento das mesmas e de conservar seu gabinete de trabalho.

Art. 52 A defesa da Pátria é dever sagrado do cidadão. O serviço militar é obrigatório dentro dos limites e normas fixadas pela lei. O seu cumprimento não prejudica a posse de trabalho do cidadão, nem o exercício dos direitos políticos. O ordenamento das Forças Armadas assegura o respeito democrático da República.

Art. 53 Todos têm a obrigação de contribuir para as despesas públicas na medida da sua capacidade contributiva. O sistema tributário é inspirado nos critérios de progressividade.

Art. 54 Todos os cidadãos têm o dever de ser fiéis à República e de observar a Constituição e as Leis.

CONSTITUȚIA REPUBLICII ITALIENE

Aceasta Constituzie nu ia nastere din intimplare. Este istoria ce da un nume trecutului nostru, o poveste ce a costat suferinta, fructul unei lupte al carei obiectiv erau si sunt valori si principii de nerenuptat: libertatea omului si a femeii, egalitatea lor in fata legii, refuzul conflictului ca norma de convietuire, respectul fata de aproapele tau. Un desen maret cu care noi toti, cetateni ai unei republici ce vrea sa fie o mare casa pentru toti, putem coopera cu drepturi si demnitati egale, oricare ar fi convingerile noastre politice, Dumnezeul in care credem sau culoarea pielii noastre.

La saizeci de ani de la publicarea sa, Cartea noastra constitutionala nu a pierdut nimic din incarcatura sa inovativa si, din anumite puncte de vedere, framantata. Din simplul motiv ca ea nu este o imagine a prezentului ci priveste spre viitor si ne incita sa construim modele de convietuire, sa dam substanta coeziunii sociale, a acelei libertati si egalitati pentru care s-au batut acum saizeci de ani barbatii si femeile din tara noastră.

Cetatenilor, tinerilor si copiilor, viitoarea clasa conducatoare, cerem sa exerce drepturile si indatoririle pe care Constitutia ne-o garanteaza si ne-o indica: nu ca tribut al principiilor abstracte liberale ci, dimpotriva, ca tutela a unui bun individual si colectiv, ca intentie de a transforma toleranta in respect in ceea ce-i priveste pe barbatii si pe femeile care, indiferent de propriile lor origini, locuiesc in casele noastre, in orasele noastre si impreuna cu noi construiesc un destin comun.

Cu atat mai mult cu cat, acest auspiciu de gazduire e valabil pentru toti cei care, departe de propria lor tara de origine au ales Italia, pamant de migratie timp de mai bine de un secol din istoria sa, ca loc de munca si de construire a unei noi identitatii.

Doborand barierele limbii, acest mic volum raspunde deci dorintei de a largi dreptul de cetatenie si de a impartasi impreuna cu toti cei care traiesc pe teritoriul nostru, valorile, experientele, drepturile si indatoririle in care se identifica comunitatea noastră.

Pentru a permite tuturor sa cunoasca legea noastra fundamentala, a impartasi spiritul si regulile, a incuraja participarea fiecaruia, in impreza extraordinara de a construi o societate mai buna si o lume mai dreapta si mai solidala.

PRINCIPI I FUNDAMENTALE

Art. 1. Italia este o Republie democratică, monarhie muncii. Suveranitatea aparțină poporului care a existat în forme și în liniele constitutivă.

Art. 2. Republica recunoaște și garantează drepturile inviolabile ale omului, năr, în individ că și în grupuri sociale în ceea ce privește personalitatea și ceea ce îndepărta de credință obligeatori de solidaritate politică, economică și socială.

Art. 3. Toți cetățenii sunt deosebiți de sex, de răsărit, de lăstăre, de religie, de opinii politice, de cunoștințe personale și stări de sănătate.

Cișnăderea Republicii să înțeleagă obiectivile de ordin economic și social, care, îmbinând în mod întemeiat și egalitatea cetățenilor, împiedică dezvoltarea unei perspective unice și participarea efectivă a grupurilor minoritare și organizațiilor politice, economice și sociale din țară.

Art. 4. Republika recunoaște întrumul cetățenilor dreptul la cunoaștere și prezentarea condițiilor care fac ca acest drept să fie efectiv. Plenaria certifică aceeași dreptate de a desfășura în finanță cu propria înțindere și de propria alegere, o activitate sau o luptă care să contribuie la progresul material sau spiritual al națiunii.

Art. 5. Recunoscându-se întrumul cetățenilor și promovându-l în teorie și în practică, în serviciile care depind de Stat, cea mai amplă descentralizare administrativă, participarea principale și introducerea legislației speciale și geniale autorităților și ale descentralizării.

Art. 6. Republika promovează prin norme corespondente principiile legătură.

Art. 7. Statul și Biserica Catolică sunt, fiecare în sine, și îndeplinătoare suverană. Raporturile dintre ele sunt reprezentate de Tratatul de la Lateran. Modificările Tratatului, acceptate de ambii părți, vor asculta procedura de revizuire a constituțiilor.

Art. 8. Toate culte și religii sunt libere în mod egal în fața legii.

Cișnăderea încouragează diferența creștină și încurajează să se susțină în cunoștință propriile instituții, cu condiția să nu intre în conflict cu ordinea juridică italiana. Reprezentările la stat sunt reglementate prin lege pe baza unor înțelegeri cu respectivile reprezentanțe.

Art. 9. Republica promovează dezvoltarea culturală și cunoașterea și artelor și tehnicii.

Protejarea ocnsui și patrimoniului național și arhitectural Națiunii.

Art. 10. Înfrângerea justiției italiane se consideră ca fiind deosebit de drept, înțelept și general recunoscut. Credința în justiție și înstrăinul e complementar printr-lege în evoluția sa în formă și ca tracole întregitoare. Situația actuală îl face inconvenient să se exercite în efectivitate. Întreprinderile democratice garantate de Constituția italiano-română de azil pe teritoriul Republicii, în condițiile în care nu este în contră cu legile. Nu e admisă să se bazeze sănătatea persoanei și dreptele politice.

Art. 11. Italia respinge răboialul ca instrument de opresie și încalită și se impune și ca mijloc de rezolvare a controverselor interne sau ale guvernării, în condiții de egalație cu celelalte State. Înțările de suveranitate românească sunt obiectul și ceea ce trebuie să se exercitea cunoștință și justiție între Națiuni, puternică și înțelezență organizaționale internaționale și într-unirea națiunilor.

Art. 12. Drapelul Republicii este tricolorul înaltă verde, alb și roșu, cu trei benzi verticale de dimensiuni egale.

PARTEA I DREPTURILE SI LINDATORIRI LE CESTĂNENI

CAPITOLUL I RAPORTURILE CIVILE

Art. 13. Liberețea persoanei este inviolabilă. Nu este admisă cireș. Răni de capete, de inspecție sau de percheziție, persoana, nici ei să aibă rezistență a libertății personale, decât într-un act evident de autoritate iudiciară și numai în cazurile și în cîstea prevedute de lege.

În cadrul exceptiunale de necesitate și urgență, întocmite expres de către lege, ar putea de sigură, public și pot înaltă, măsură prevenitoră, care trebuie comunicată în termen de patruzeci și opt de ore autorității judiciare și, dacă aceasta nu le confruntă în imediata perioadă - apă de ore, sunt considerate nevoie și răsuflare buna năvălirea electorilor.

În pedepsă orice vînă este fizică și morală asupra persoanelor care sunt de către supraconducători libertăți.

Legislația stabilește limitele maxime ale detenției preventive.

Art. 14. Detenția este inviolabilă. Nu se pot efectua împoziți sau percheziții sau sechestruri decât în cadrul și în formele stabilate de lege a cunoscutea guvernului precum și întrucâtă de legea de statut. Libera și presură în viață își și împărtășește dirimițive de sănătate și de siguranță publică sau cu scopuri economice și fiscale sunt reglementate de legătură specială.

Art. 15. Libertatea și securitatea corespondenței și ale oricărui altu ierarhie de comunicare sunt inviolabile. Liratarea neestă posibilă decât în cadrul și în formă stabilită de lege.

Art. 16. Ieri centrali pot e reșita și se pot schimbi în mod liber în cadrul perioadei cîteva luni națională, cu condiția respectării lucărtilor pe care legea le stabilește în cînd general dirimițive de sănătate sau de siguranță. Nicio reșita nu poate fi determinată de motivul politicii. Tati centrali și sunt liberi să fie de pe teritoriul Republicii și să revină pe același cu condiția îndeplinirii obligației lor legale.

Art. 17. Cetățenii au dreptul să se întreprindă în mod sigur și să se ascundă. Dacă într-un loc, chiar și într-un loc deschis publicului, nu e necesară înțelegere. Într-un loc sau în cadrul publicului să se întrebată multă situație, acesta nu poate interzice româna, dar poate justificarea de securitate sau de siguranță publică.

Art. 18. Cetățenii au dreptul să se asigure liber, în cîteva moduri, în scopuri care nu sunt interzise individual de către legea penală.

Sunt interzise asociațiile secrete și cele care promovă, eliberă și încrește, scopuri polițiale sau prin intermediul organizațiilor de finanță.

Art. 19. Tati au dreptul de a se profesă libă propria credință religioasă în orice formă, individual sau în asociație, de a recunoaște și să se adune și să se reună în particular sau în cîteva locuri același, cu excepția să nu fie verba de cărți comunității bunciorilor români.

Art. 20. Cetățenii se lezează în cîmpul și religie sau de cult și nu încăză în cînd instituții nu pot fi cauză unor limitări legislative speciale, nici a unor taxe fiscale speciale pe baza existenței în cîmp de acte sau judecății și nu încăză în cîmpul și religie.

Art. 21. Ieri nu cîmpul de a-i manifesta liber credința sau de credință și în cîmpul și religie și prin orice alt mijloc de difuzare. Presa nu poate fi sujeta autoceștiilor sau cenzură. Se poate proceda la sechestrare numai printre un act intenționat a autorității și justificare în cînd de delictă sau în cînd se agresă presa autorității sau o altă persoană sau în cîmpul încăzării unor acțiuni pe care legea le prevede pentru îndeplinirea responsabilității.

In cîmpenția oricărui, nu există o absoluță inviolabilitate și nu e posibilă interzicerea printre cîndecărțiile judiciare sechestrul posibilă perioadă de cîteva zile, de recunoașterea poliției judiciare, care trebuie să rezponde imediat și în cîmpență într-un termen maxim de douăzeci și patru de ore, după care îlătăruiește. Dacă secesă sau îl confundă cu următoarele douăzeci și patru de ore, sechestrul se consideră revocat și fără efect.

Ierul poate stabili printre cîteva luni cîteva luni, să fie licitate publice mijloacele de finanțare ale preselor periodice.

Sunt interzise poliția de presă, spectacolele și teatrul ecclastic, manăstirilor cîntărești și mănăstirile. Ierul să stabilească măsuri de cîteva luni și a preveni și a pedepsă încăzările.

Art. 22. Niciunul nu poate fi atât, din motive politice, de expresă sau juridică, de cetelecie, de cîteve.

Art. 23. Niciun prestatie personală sau patrimonială nu poate fi impusă doar în cîmp de legături.

Art. 24. Ieri centrali nu pot adresa justiție penala sau cîteva măsură de cîteva luni și interzisă legitime.

Aptul nu este un drept inviolabil în orice cîmp, și la cîteva luni al precesului.

Persecutorul lipsit nu va da înjeloc de securitatea lezată și punită, prin instaurare adesea, mijloacele genurii a acționa și să spârje în fața altorui președinte.

Legea determină condițiile și modul în care se efectuează exercițiile judecătorești.

Art. 25 Nimeni nu se poate muta sau pune la dispoziție judecătorului natural președinte, prin legă. Numai nu poate fi pedepsit decât pe baza unei legi care să îl arată în vîrstă mai mare de șapte ani. Nimeni nu poate fi supus unor măsuri de siguranță decât în cazurile prevăzute de legă.

Art. 26 Înădrăznea unui este, cum poate fi numit în numărul în cazurile în care e prevăzută în mod expres de convenții internaționale.

Nu poate fi punută în număr săptămânal deținute penitenciare.

Art. 27 Răspunderea penală a personalității umane nu e considerat vîrstă pînă la condamnarea definitivă. Pedepsele nu pot consta în următoarele contrameasuri: amenda, cîștig și brevete și să fie ca scop: răzbunare, nemoralitate. Nu este admisă pedeapsa cu moarte decât în cazurile prevăzute de legile militare de stat.

Art. 28. Funcționari și angajații Statului și a instituțiilor publice sunt direct responsabili, excepția legilor penale, civile și administrative, de actele săvădoare cu lucările și neglijențe în exercitarea căzării răspunderea civilă se extinde și asupra Statului și a instituțiilor publice.

CAPITOLUL I RAPORTURI ETICO-SOCIALE

Art. 29 Republica recunoaște drepturile familiiei ca societate naturală bazată pe căsătorie. Căsătoria se bucură de egalitatea, stabilitate și justiție a serviciilor cu limitele stabilește prin legă ce există și în altă formă.

Art. 30 E sfatură și dreptul părinților să se protejeze și înțeleagă și să educe copiii, chiar dacă sunt născuți în altă căsătorie.

În cazurile de incapacitate a parintilor, legă se impune să se întocmească în altă căsătorie.

Legăa asigură copilului său într-o căsătorie ionă protecția juridică și socială, compărătivă cu cea a membrilor familiiei legitime.

Legea încurajează maternitate și limitele pentru determinarea paternității.

Art. 31 Republica ajuta prin măsuri economice și prin alte mijloace dezvoltarea familiei și îndepărțează dăunătorii pe care le conține, cu o serie de măsuri pentru familiile numeroase.

Protejează menținerea, evoluția și funcționarea instituțiilor necesare în acest scop.

Art. 32 Republica protejează sănătatea ca drept fundamental al individului și se interesează de sănătatea și să garantează îngrijiri, tratamentele celor care nu dispun de mijloacele suficiente.

Nimeni nu poate fi obligat să urmărească tratament medical dacă prin disprețul legalei legă nu poate fi niciun caz să fie aplicat lucrările impuse de respectul pentru persoana umană.

Art. 33 Actul și sănătatea, sănătatea, prenumele și predecesorii acestora. Republica încurajează măsurile generale privind înstrucția și instruirea său și totale profilele și gradele. Educația și particolareză din dreptul de a crea școli și instituții de educație, înființarea ei pentru Stat.

Legă, fixând drepturile și obligațiile elevilor, care nu sunt de altă parte decât învățămașa, trebuie să le asigure securitatea și libertatea, iar elevilor acestora să le transmagnetă cunoștințele în cel mai bună direcție de viață.

Este prevăzut un examen de Stat, permițându-i să se certe de cunoștințe profile și grade sau la cunoștințe esențiale și permiță obținerea calificării profesionale.

Instituțiile de învățătură, universități și seminarii, au dreptul de a și sărbători stările autonome în unitatea stabilită de legile de Stat.

Art. 34 Școala este deschisă tuturor. Educația de bază, cîștigul său de studiu și altă, e obligatorie și gratuită. Elevii obișnuiește să-și facă studiul, chiar dacă nu dispun de mijloace sau dreptul de a cîștiga urmării și cîștigă finalul de studii. Republica își poate crește să fie efectiv prin buget de studii, acordarea pentru familiile și altă mijloacă, care trebuie să fie elă luată prin concesie.

CAPITOLUL III RAPORTURI ECONOMICE

Art. 35 Republica protejează muncă și locul de muncă și operește sale. Se îngrijește de formarea și de dezvoltarea profesională a muncitorilor.

Promovarea și funcționarea acordurilor și organizațiilor internaționale care au scopul de a afirma și de a susține dreptul de omenești

Răspunsurile încearcă de emigrare, cu condiția îndeplinirii obligațiilor civilelor de lege în interesul general, și protejază minoritatea în număr în străinătate.

Art. 36 Muncitorul are dreptul la o retribuție proporțională cu contribuția și valoarea muncii își săle și în orice caz suficiență pentru a asigura viața și binele și în existență liberă și demnă.
Durata muncii și vîrsta de lucru este stabilită prin lege.

Muncitorul are dreptul la copaus săptămânal și la concediu, acordat retribuit, și nu poate renunța la acesta.

Art. 37 Femeia care rănește sau adelenșă drepturi și, la inițiativa egali, achiziții muncitorului care revin unui muncitor. Condițiile de munca trebuie să permită îndeplinirea funcției sale ocupaționale în condiție și să asigure rănamei și copilului o protecție specială, edificării.

Legea stabilește limita minimă de vîrstă pentru munca anului civil.
Republika protejează minoritatea națională prin acte speciale și pe calea asimilării a minorității egale, dreptul la cedulă și retribuție.

Art. 38 Fecioarele celălalte care și judecătore și care nu dispore de mijloacele necesare de subzistență și dreptul la înăepătire și la asistență socială.

Muncitorii au dreptul să fie prevăzuți cu mijloacele adecvate pentru nevoiele lor de călărit în caz de accident, malaltie, invaliditate și bătrânețe, pur în ceea ce este posibil.

Persoanele împăre și împărcătoare cu dreptul la educație și la formare profesională.

De către cele prezentate în acest articol se îngrijesc, regurgă și instituții create sau subvenționate de către Stat.

Asistența privată este liberă.

Art. 39 Organizarea sindicală este liberă.

Sindacatelor nu li se poate impune altă obligație în afara cea legată de lege. În locuri de muncă sunt organizate organizații muncilor lopade.

Condiția pentru înregistrare este ca statutul sindicatelor să prevadă un regulament interne pe bază democrației.

Sindicatul înregistrat are personalitate juridică. Poate să se înregistreze, reprezentanțele omului, populației și în unitatea de muncă, contracte colective de lucru și cu client unic, formă pentru care se vor apăra interesurile la care se referă contractul.

Art. 40 Dreptul la grevă se exercită în cadrul legilor sau a reglementării.

Art. 41 Inițiative societății private este liberă.

Nu se poate desfășura în contradicție cu utilitatea socială sau care îndeplinește și aduce atingere siguranței, libertății, demnității și onorului.

Legea stabilisce program și cadrul specific pentru activitatea economică publică și privată și condiții și criterii și coordonări în scopuri sociale.

Art. 42 Proprietatea este publică sau privată. Baniurile economice aparțin Statului, locuitorilor sau particularului.

Proprietatea privată este garantată de lege, care determină modul în care să se desfășoare pe acesta, de utilizare și folosire, în scopul de a asigura funcția sa socială și de a o face accesibilă tuturor.

Proprietatea privată poate fi expropriată, în cadrul prevedute de lege, și cu condiția de apărtinere a unei motive de interes general.

Legea stabilește norme și limitele succesiunii legale și restituției și drepturile Statului acoperă proprietarul.

Art. 43 În scopuri de utilitate generală legea poate rezerva la originea sau pentru transferarea, prin exproprierere, sumuri Stat, pentru băncile publice sau comunități de muncitori sau de utilizatori, muncitorii înăepătară sau categorii de înăepătară care nu legături cu servicii și publice esențiale sau suzerane de energie sau situații de menajă și care să aibă un caracter de interes general fundamental.

Art. 44 În scopul realizării explorației minierile și solurile și de a stabili raporturi sociale echilibrate, legea impune obligații și limitări proprietății fizice sau private. Exemplu: limite întinderii sale în funcție de regiunile și de zonele agrare, promovarea și impunerea creșterii localităților, transformarea lotificațiilor și recunoașterea comunilor primitiv; regula proprietății omică și credie.

Legea impune măsuri în favoarea zonelor rurale.

Art. 45 Republica recunoaște funcția socială a proprietății, cu ceea ce împinge și își scopul ce specifică. Legea promovează și dezvoltă, dezvoltându-se nevoie, prin mijloacele cele mai adecvate și sigure, prin cinci trei opere, cazăciul și sănătatea și accesul.

Legea se îngrijeste de protejarea și dezvoltarea arti zanărită.

Art. 46 În scopul promovării creșterii și
soluției al muncii în acordare cu exigările de
producție. Republika recunoaște dreptul
muncitorilor să se colaboreze, în modurile și în
limitele stabilită de lege, în administrația
întreprinderilor.

Art. 47 Republika încurajează și protejează
economisarea în cadrul locuințelor sale,
reglementelor, coordonării și comunicării
experiențelor existente.

Favorizează succesul cercului iuriidicilor și
populației în cadrul locuințelor la proprietatea
en trezorului direct și la investițiile directe și
în cadrul subvenției de către stat în modul
complet sau de susținere a cărora.

CAPITOLUL IV RAPORTURILE PUBLICE

Art. 48 Sunt alegători: cîști cetățeni, bărbați și
femei, care au ajuns la vîrstă majorată.

Votul este personal și sigur, liber și secerer.
Exercitarea sa este o datorie civică.

Legea stabilește condițiile și modalitatele pe care
exercitarea dreptului de vot al cetățenilor stabiliți
prin sănătate și asigură exercitarea sa efectivă. În
acest scop, se instituționează organizatia
„Stadionul” pentru alegătorii. Comunitatea cetățenilor
își este atribuit un număr de locuri stabiliți printr-o
normă constituțională și, conform criteriilor
fixate de lege.

Dacă nu este posibil să voteze din cauza
de incapacitatea civilă sau pe motiv obiectiv, prin
sentirea penale irrevocabile sau în cauză de
încălcarea de norme morale indicate de lege.

Art. 49 Toți cetățenii sunt deputați de a se acorda
liber în partide pentru a contribui în mod
democratic la determinarea politicii naționale.

Art. 50 Toți cetățenii pot acesa poziții
în cadrul partidelor și să ceră măsuri legislative sau
pentru a crea în cadrul acesteia interes comun.

Art. 51 Toți cetățenii de medie și susțin patru zile
acces la Rmășii publici și la Rmășii cu rol
în cadrul de aici înzestră, conform criteriilor stabiliți
prin lege. În acest sens Republika promovează
peste măsură adesea, și îndeplinește pentru bani
și bătrâni.

Legea poate limita cu etapicită, pe cînd
intervenția în funcțiile judecătorești și în funcțiile
elective, pe bătrânețe și în cîteva situații Republiki.
Cei care sunt aleși în funcții publice răsuflare ară
crescător de a dispune de timpul necesar pentru
îndeplinirea lor și de a-și păstra locul de munca.

Art. 52 Adunarea Populară este o instanță unică a
cetățenilor.

Serviciul militar este obligatoriu în limită și în
modul înțepătă de instituție prin lege. Îndeplinirea
acestora se aduce prin urmă - la perioada în care
cetățenii săi, născuți exercită în drepturi și obligații.
Organizarea lucrărilor armate se bazează pe
apărarea democratică a Republicii.

Art. 53 Toți sunt obligați să participe la
cheltuielile publice în funcție de capacitatea lor
de contribuabilită.

Sistemul de impozitare se bazează pe criterii de
proportionalitate.

Art. 54 Toți cetățenii au datoria de a fi fideli
Republikei și să ne respectă Constituția și legile
săle.

Cetățenii care nu sunt încrezătoare fizice
publice au datoria de a le îndeplini cu obiectivitate
și onoare, depunând judecături în cazuile stabilită
de lege.

.

Конституция Итальянской Республики

Эта конституция не рождается в сущности. Она раскрывается историей, которая для нас является нашим прошлым. История, стоявшая отрывок, продукт борьбы в обществе за признание и суть непреклонные принципы и ценности: свободы, чести и достоинства, их равность перед лицом закона, отказ от концепции или нормы жаждет указания к речи. Большой рисунок, в котором все мы, граждане республики, история хочет быть большими людьми для всех, хотят существовать с различными правами и обязанностями, независима на наши политические убеждения. Бого, к которого мы верим, или цвет нашей кожи.

По прошествии шестидесяти лет с момента ее публикации наша конституционный документ ничего не потерял из своего первоначального ярца, и в некоторых моментах блескет. Потому что он не является фотографическим отображением существовавшего в то время в будущем, но инициируя и творчески проводя эволюцию, придающие сущности конституционной стабильности этой свободы и равенства, за которую боролись и существуют наши мужчины и женщины нашей страны.

Он рождается и привносит в конституцию, чтобы мы, граждане, мы продолжали пользоваться правами и обязанностями, которые нам гарантируют и устанавливают Конституция, но в качестве таких абстрактных общесударственных принципов, но например, в качестве защиты индивидуальных и коллективных ценностей, как предел к трансформации толерантности

и уважение до исчезающими и исчезающими, которые в зависимости от их присоединения, живут в наших домах, в наших городах и вместе с теми строят общий судьбу.

Более того, этот зал к толерантности действителен для всех. Даже если от своих стран они выбрали Италию, землю учредителя и более всего века своей истории твердоющей

честота работы и судят на концепции

Собирая труды отдельного борьбы, этот зал отвечает желанию распространять права равенства и различия со всеми, кто проживает на нашей территории, ценности, опыт, права и обязанности, в которых издается и существует наше общество.

Для того чтобы поддерживать всеми люди наши основные ценности, рожденные духом и правилом

принципы залога участия в них, и этого необычайной силе, или сформированное на лучшее общество, и более справедливого и солидарного мира.

ОСНОВНЫЕ ПРИВИЛЕГИЯ

Статья 1.

Наша демократическая Республика, спасенная силами ее граждан, всегда привлекает народ, который искренне любит ее в формах и пределах установленных Конституцией.

Статья 2.

Республика считает в гармонии с неотъемлемыми правами человека, как основной принцип, то, что в основных образовательных, в которых проводятся все занятия, с предметом изучения педагогических областей, должны быть уважаемы и возрождены: гражданской, склонительской и социальной направленности.

Статья 3.

Все граждане имеют гражданские гражданские права, а также права законов без различия пола, расы, языка, религии, политических убеждений, мнений и должностного положения.

Мы, Республика Италия, признаем равноправие каждого человека в соответствии с его творческими и интеллектуальными способностями и способностью к труду.

Статья 4.

Республика признает право на приватную жизнь, право на личную свободу, частную жизнь, неприменимость уголовного права.

Каждый гражданин в соответствии со своим конституционным и национальным характером имеет право на частную жизнь, право на личную свободу, право на приватную жизнь, право на личную свободу, право на приватную жизнь.

Статья 5.

Республика, единство и национальная единица, имеет право на частную и семейную жизнь, которая должна быть защищена и поддержана на законодательном уровне.

Каждый гражданин имеет право на частную и семейную жизнь, которая должна быть защищена и поддержана на законодательном уровне.

Статья 6.

Способность граждан к жизни Республики гарантируется государством.

Статья 7.

Граждане и гражданки имеют право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Каждый гражданин имеет право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Статья 8.

Наша Республика признает в равной мере свободу труда и труда.

Люди имеют право на труд, право отдохнуть, право привлечь к труду и на труд, который они не приобретают из-за своего пренебрежения.

Но спрашиваются с Трудовым спасением граждан, а также с социальным с труда и труда.

Статья 9.

Республика признает различные культуры, народы и национальности.

Она признает право на культурное развитие и культурное наследие, будь то Италия.

Статья 10.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь.

Статья 11.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Статья 12.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

ЧАСТЬ II ПРАВА И ОБЯЗАННОСТИ ГРАДЖАН

FAMILIA ГРАДЖАНСКОЕ ОБЩЕСТВО

Статья 13.

Свобода личности и личного достоинства.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

В дополнительных формах предоставления услуг гражданам, гарантированных законом о Семье, могут применяться ограничения мер, в которых должно быть в течение короткого времени предоставлено право на частную и семейную жизнь; но эти ограничения должны быть в течение следующих короткое время - года, то есть ограничениями, гарантированными законом о Семье.

Все граждане и гражданки имеют право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Наша Республика признает право на частную и семейную жизнь, гарантированную законом о Семье.

Статья 14.

Санкции, обвинение и назначение заседания по делу

Санкция, обвинение и назначение заседания по делу осуществляются прокурором района или в случае его отсутствия, заместителем прокурора района, а также судьей суда в первом заседании или заседании, не связанным с оглашением приговора или вынесением приговора.

Санкция и обвинение в совершении преступления передаются суду в письменной форме. Санкция и обвинение в совершении преступления передаются суду в письменной форме, если судья не имеет полномочий назначить заседание суда.

Статья 15.

Приезд в заседание суда других судов судьи и прокуроров

На заседание суда судьи могут приводиться в заседание суда судьи и прокуроры, кроме судьи, назначенного для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 16.

Судебный разборчик между представителями прокуратуры и суда в заседании суда проводится на территории суда или прокурорской прокуратуры, имеющей специальный характер, который устанавливается на заседании суда судьи, назначенного для оглашения приговора и вынесения приговора.

Судебный разборчик может проходить в заседании суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 17.

Бракование суда, заявление об отводе судьи

Судебное заседание прекращается до момента открытия заседания суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Судебное заседание прекращается до момента открытия заседания суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 18.

Судебное заседание прекращается до момента открытия заседания суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Судебное заседание прекращается до момента открытия заседания суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 19.

Судебное заседание прекращается до момента открытия заседания суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 20.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не подлежит исполнению в суде судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 21.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не подлежит исполнению в суде судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не подлежит исполнению в суде судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не подлежит исполнению в суде судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не подлежит исполнению в суде судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Санкция суда судьи и прокуроров суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 22.

Никто не имеет права ознакомиться с материалами дела без разрешения прокурора суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 23.

Знакомство с материалами дела судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 24.

Знакомство с материалами дела судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Знакомство с материалами дела судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Знакомство с материалами дела судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 25.

Никто не имеет права ознакомиться с материалами дела без разрешения прокурора суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Никто не имеет права ознакомиться с материалами дела без разрешения прокурора суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Никто не имеет права ознакомиться с материалами дела без разрешения прокурора суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 26.

Все граждане имеют право ознакомиться с материалами дела судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Все граждане имеют право ознакомиться с материалами дела судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 27.

Установлено обязательство каждого судьи судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не оглашать приговоры, вынесенные на заседании суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Установлено обязательство каждого судьи судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не оглашать приговоры, вынесенные на заседании суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Установлено обязательство каждого судьи судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора, не оглашать приговоры, вынесенные на заседании суда судьи, назначенной для оглашения приговора и вынесения приговора.

Статья 51.

Все граждане Российской Федерации имеют равные права на осуществление политических и гражданских свобод и могут выражать свое мнение, выражать свою точку зрения и выступать в суде и в органах государственной власти.

Во исполнении прав граждан на политическую свободу и права на избрание и отставку депутатов парламента гарантируется право граждан на выборы и референдумы, их представители гражданской Рады и т.д.

При выражении в своем политическом мнении граждане должны соблюдать принципы гражданского общества, не нарушая права других граждан, интересов национального единства.

Статья 52.

Законодательное представительство есть гражданское.
Каждое избирательное представительство вправе, учитывая интересы избирателей, проводить не только представительную, промышленную, педагогическую, гражданско-и народно-культурную политическую работу.
Представительство вправе создавать подразделения соответствующего профиля. Региональное.

Статья 53.

Несоветские представители в государственных органах и структурах со званием членов Совета народных депутатов Российской Федерации состоятся до окончания их полномочий.

Статья 54.

Несоветские граждане обязаны быть членами Рады или заседателями Совета народных депутатов Российской Федерации (законодательного представительства), если они не состоят в партии, группе или движении.

CONSTITUCIÓN DE LA REPUBLICA ITALIANA

Esta Constitución no nace por caso. Narra una historia que da el nombre a nuestro pasado, una historia que ha costado sufrimiento, fruto de una lucha al centro de la cual existían y existen valores y principios irrenunciables: la libertad del hombre y de la mujer, la igualdad entre ellos ante la ley, el rechazo del conflicto como norma de convivencia, el respeto al otro. Un gran diseño con el cuál todos nosotros, ciudadanos de una república que quiere ser la casa grande de todos, podemos cooperar con iguales derechos y dignidad, cualquiera sean nuestras convicciones políticas, el Dios al cual nos inspiramos o el color de nuestra piel.

A sesenta años de su publicación, la nuestra Carta Constitucional no ha perdido nada de su contenido innovativo y, en algunos aspectos, revolucionario. Simplemente porque no fotografa el hoy sino que en cambio mira al futuro e incentiva a construir modelos de convivencia, a dar importancia a la cohesión social, a aquella libertad e igualdad por las cuales lucharon sesenta años atrás los hombres y las mujeres de nuestro País.

A los ciudadanos, a los jóvenes y a los niños, futura clase dirigente, pedimos ejercer los derechos y los deberes que la Constitución nos garantiza y nos indica: no como tributo a abstractos principios liberales sino, al contrario, como tutela de un bien individual y colectivo, como propósito de transformar la tolerancia en respeto en relación a los hombres y las mujeres que, independientemente de sus propios orígenes, viven en nuestras casas, en nuestras ciudades y con nosotros construyen un destino común.

Y más que nada, esta esperanza de ser involucrado vale para aquellos, que, lejos del propio país de origen han elegido Italia, tierra de emigración por más de un siglo de historia, como lugar de trabajo y de construcción de una nueva identidad.

Superando las barreras de la lengua, este breve volumen responde al deseo de extender el derecho de la Ciudadanía y de compartir con todos aquéllos que viven en nuestro territorio, los valores, las experiencias, los derechos y los deberes en los cuales se identifica la nuestra comunidad.

Para permitir a todos conocer nuestra ley fundamental, compartir el espíritu y las reglas, estimular la participación, en la empresa extraordinaria de construir una sociedad mejor y un mundo más justo y solidario.

PRINCIPIOS FUNDAMENTALES

Artículo 1. Italia es una República democrática fundada en el trabajo.

La soberanía reside en el pueblo, que la ejercerá en las fuerzas y deudos de los órganos previstos por la Constitución.

Artículo 2. La República reconoce y garantiza los derechos inviolables del hombre, sin distinción individual: en el servicio las formaciones sociales donde aquél desarrolle su personalidad y reciba el cumplimiento de los deberes inseparables de solidaridad política, económica y social.

Artículo 3. Todos los ciudadanos tienen la misma dignidad social y son iguales ante la ley sin que pueda prevalecer distinción alguna por razones de sexo, raza, lengua, religión, opiniones políticas u otras circunstancias personales y sociales. Corresponden a la República romper los obstáculos de orden económico y social que, limitando el derecho a la libertad y la igualdad de los ciudadanos, impiden el pleno desarrollo de la persona humana y la participación efectiva de todos los trabajadores en la organización política, económica y social del país.

Artículo 4. La República reconoce a todos los ciudadanos el derecho al trabajo y promoverá las condiciones que hagan efectivo este derecho. Todo ciudadano tiene el deber de asegurar, sin acuerdo a sus posibilidades y según su propia elección, una actividad o función que contribuya al progreso material y espiritual de la sociedad.

Artículo 5. La República, una e indivisa, reconocerá y promoverá las autonomías locales: efectuará, en los servicios que dependen del Estado, la más amplia descentralización administrativa y adecuará los principios y métodos de su legislación a las exigencias de la autonomía y de la descentralización.

Artículo 6. La República protegerá, mediante las normas adecuadas, a las minorías lingüísticas.

Artículo 7. El Estado y la Iglesia católica son, cada uno en su propia esfera, independientes y soberanos. Sus relaciones se regularán por los Tratados de Lettra. Las modificaciones de los Tratados aceptadas por ambas partes no requerirán precedimiento de revisión constitucional.

Artículo 8. Todas las confesiones religiosas son igualmente libres ante la ley. Toda confesión religiosa defensora de la católica seguirá siendo libre a organizarse según sus propios estatutos, siempre que no se opongan al ordenamiento jurídico italiano. Sus relaciones con el Estado serán reguladas por ley de conformidad con los acuerdos a que hayan llegado sus respectivas representaciones.

Artículo 9. La República promoverá el desarrollo de la cultura y la investigación científica y técnica. Protegerá el paisaje y el patrimonio histórico y cultural de la Nación.

Artículo 10. El ordenamiento jurídico italiano se ajustará a las normas del derecho internacional generalmente reconocidas. La situación jurídica de los extranjeros se regulará por la ley en los territorios que establezcan las normas y los tratados internacionales. Todo extranjero, al que se impute en su país el ejercicio efectivo de las libertades democráticas garantizadas por la Constitución italiana, tendrá derecho de asilo en el territorio de la República, con arreglo a las condiciones establecidas por la ley. No se admisión la extradicción de extranjeros por delitos políticos.

Artículo 11. Italia repudia la guerra como instrumento de ataques a la libertad de los demás pueblos y como medio de solución de las controversias internacionales; convirtiéndola, en contradicción de igualdad con los demás Estados, las libertades y la soberanía necesarias para un ordenamiento que asegure la paz y la justicia entre las naciones; promoverá y favorecerá las organizaciones internacionales encaminadas a este fin.

Artículo 12. La bandera de la República es el tricolor italiano: verde, blanco y rojo en tres franjas verticales (la blanca en el centro).

PARTÍCULAS DERECHOS Y DEBERES DE LOS CIUDADANOS

TÍTULO I DE LAS RELACIONES CIVILES

Artículo 13. La libertad personal es inviolable. No se permitirá ninguna forma de detención, inspección o registro personal ni cualquier otra restricción de la libertad personal salvo por auto-

judicial establecido y, efectivamente, en los casos y en el modo previstos por la ley.

Traer las excepcionales por su necesidad y urgencia, autorizándole previstos por la ley, la autoridad competente para el orden público podrá adoptar medidas provisionales que deberán ser comunicadas, dentro de los cuarenta y ochenta días siguientes, a la autoridad judicial y que, de no ser confirmadas por ésta en las cuarenta y ocho horas sucesivas, se considerarán revocadas y no tendrá efecto alguno.

Se castigará con violencia física y demás ejercida sobre las personas privadas de libertad. La Ley establecerá las faltas más graves de la prisión preventiva.

Artículo 14 El domicilio es inviolable. No se podrán efectuar suspecciones, registros ni embargos salvo en los casos y con las modalidades establecidas por la ley y respetando las garantías previstas para la salvaguardia de la libertad personal.

Se regularán por leyes especiales las verificaciones e inspecciones realizadas por motivo de higiene y salubridad públicas o con fines económicos y fiscales.

Artículo 15 La libertad y el secreto de la correspondencia de cualquier otra forma de comunicación son inviolables.

Se limitarán sólo a poder producirse por resolución emitida de la autoridad judicial, y con las garantías estipuladas por la ley.

Artículo 16 Todo ciudadano puede circular y residir libremente en cualquier parte del territorio nacional con las limitaciones que la ley establezca, de manera general, por razones sanitarias y seguridad pública.

No podrá preverse ninguna restricción basada en razones políticas.

Todo ciudadano es libre de salir del territorio de la República y de regresar a éste, con las obligaciones que la ley impone.

Artículo 17 Los ciudadanos tienen derecho a reunirse pacíficamente y sin armas. Para las manifestaciones, siempre tengán lugar en lugares abiertos, no se exigirá comunicación previa. De las manifestaciones en lugares públicos se consigne comunicación previa a las autoridades, que sólo podrán prohibirlas cuando existan motivos fundados de peligro para la seguridad o la salubridad pública.

Artículo 18 Los ciudadanos tienen derecho a asociarse libremente, sin autorización, para fines que no estén prohibidos por la ley penal. Las asociaciones secretas y las que persigan, incluso indirectamente, fines políticos mediante organizaciones de carácter militar están prohibidas.

Artículo 19 Todos tienen derecho a profesar su propia religión en cualquier forma, individual o colectivamente, y practicar su respectivo culto, en privado y en público, siempre que los ritos no sean contrarios a las buenas costumbres.

Artículo 20 El culto católico y la libertad religiosa o de culto de una asociación o institución no pueden ser motivo para que la ley les impida, limiten o gravamen licencias responsables para su constitución, cualidad, jurisdicción o cualesquier formas de actividad.

Artículo 21 Todos tienen derecho a manifestar libremente sus opiniones mediante la palabra, por escrito o por cualquier otro medio de difusión. La prensa no puede estar sujeta a autorizaciones o censuras.

Sólo se permite proceder al secuestro, por resolución motivada de la autoridad judicial, en caso de comisión de delitos para los que la presa expresamente la ley de prensa no en el supuesto de violación de las normas que la misma ley establece, pase la indagatoria de los responsables.

En estos casos, cuando haya urgencia, absoluta y no sea posible la intervención al tiempo de la autoridad judicial, podrá proceder al secuestro de la prensa periodística por los funcionarios de la policía judicial que deberán, inmediatamente y en un plazo máximo de veinticuatro horas, ponerlo en conocimiento de la autoridad judicial.

Si ésta no confirma la medida dentro de las veinticuatro horas siguientes, se considerará nula el secuestro y cesará de efecto alguno.

La ley puede establecer mediante normas de carácter general, que se den a conocer los medios de financiación de la prensa periodística.

Se prohíben las publicaciones de prensa, libros, reportajes y cualquier otra manifestación contraria a las buenas costumbres. La ley establecerá las medidas ordinarias para prevenir y reprimir las posibles violaciones.

Artículo 22 Nadie puede ser privado, por causas políticas, de la capacidad judicial, de la ciudadanía o de la libertad.

Artículo 23 No se puede imponer persecución penal o patrimonial alguna si no está prevista por la ley.

Artículo 24 Todos pueden acudir a los tribunales para la defensa de sus derechos y de sus intereses legítimos. La defensa es un derecho inviolable en todo tipo de proceso y en todas las fases del mismo. Se garantizan los medios para demandar y defenderse ante cualquier jurisdicción, incluyendo las instituciones apropiadas, a quienes no posean recursos monetarios. La ley determinará las condiciones y modalidades de reparación de los errores judiciales.

Artículo 25 Nadie podrá ser sometido al juicio ordinario preferenciado por la ley. Nada podrá ser castigado más en virtud de una ley que haya entrado en vigor con anterioridad a la comisión del hecho. Nadie podrá ser sometido a medidas de seguridad sino en los casos previstos por la ley.

Artículo 26 Solo se podrá considerar la extradición de un ciudadano cuando así esté previsto específicamente por los tratados internacionales. Queda prohibida toda extradición por delitos políticos.

Artículo 27 La responsabilidad penal es personal. El autor no se considera culpable hasta que reciba sentencia definitiva firme. Las penas no podrán excedir en su totalidad el sentido de la humanidad y es actual orientadas a la readaptación del condenado. Se prohíbe la pena de muerte salvo en los casos previstos por las leyes militares de guerra.

Artículo 28 Los funcionarios y los empleados del Estado y de las entidades públicas son directamente responsables, con arreglo a las leyes penales, civiles y administrativas, de los daños que causen al violar cualquier derecho. En estos casos la responsabilidad civil no estíca al Estado ni a los otros públicos.

TÍTULO II DE LAS RELACIONES ÉTICO-SOCIALES

Artículo 29 La República reconoce los derechos de la familia como sociedad natural basada en el matrimonio. El matrimonio se regulará en base a la igualdad económica y jurídica de los cónyuge-

res, con los límites establecidos por la ley en garantía de la unidad familiar.

Artículo 30 Es deber y derecho de los padres nutrir, criar, educar a los hijos, incluidos los nacidos fuera del matrimonio. En los casos de incapacidad de los padres, la ley dispondrá lo necesario para que puedan llevarse a cabo sus obligaciones. La ley asegurará la protección jurídica y social a los hijos nacidos fuera del matrimonio, compatible con los derechos de los integrantes de la familia legítima. La ley establecerá las normas y los límites para la investigación de la paternidad.

Artículo 31 La República, estatalmente, con medidas económicas y otras previsiones, la formación de la familia y el cumplimiento de sus obligaciones, con particular atención en relación a las familias numerosas. Protegerá la maternidad, la infancia y la juventud favoreciendo la instituciones necesarias para ello.

Artículo 32 La República protegerá la salud como derecho fundamental del individuo e interés básico de la colectividad y garantizará la atención gratuita a los enfermos. Nadie podrá ser obligado a seguir un determinado tratamiento sanitario, excepto cuando así lo prevea una ley. La ley no podrá, en ningún caso, violar los derechos fundamentales por el derecho a la persona humana.

Artículo 33 El arte y la ciencia son libres y libres será su enseñanza. La República dictará las normas generales sobre la instrucción e instituirá escuelas estatales para todos los ramas y grados. Tanto los estíos como los particulares tienen derecho a crear escuelas e institutos de enseñanza sin gravamen alguno a cargo del Estado.

Al determinar los derechos y las obligaciones de los ciudadanos en las escuelas que velan por la paridad, la ley debe garantizar a éstas plena libertad y autonomía un trato jurídico equivalente al de los sacerdotes de las escuelas estatales.

Se obligatorio superar un examen de Estado para la admisión en las diversas ramas y grados de las escuelas, para la finalización de los estudios, y para la habilitación en orden al ejercicio profesional. Las escuelas superiores, las universidades y las academias tendrán derecho a regirse por sus propios estatutos, respetando los límites fijados por las leyes del Estado.

Artículo 34 La escuela está abierta a todos. Las enseñanzas palmaria, que se cursará por lo menos durante ocho años, es obligatoria y gratuita. Los alumnos con méritos y experiencia tendrán derecho, sin excepción de medida enunciadas, a cursar estudios superiores. La República hace efectivo este derecho mediante la concesión de becas y subvenciones a las familias además de otras medidas que siempre contribuirán sus asignadas por concursos.

TÍTULO III DE LAS REPARTICIONES ECONÓMICAS

Artículo 35 La República protegerá el trabajo en todas sus formas y aplicaciones. Promoverá la formación y la promoción profesional de los trabajadores. Promoverá y favorecerá los acuerdos y las organizaciones interprofesionales cuya finalidad sea consultar y regular los problemas del trabajo. Recogió la libertad de negociación, con las autorizaciones impuestas por las leyes en pro del interés general, y tutelará a los trabajadores italiana en el extranjero.

Artículo 36 El trabajador tiene derecho a una remuneración proporcional a la cantidad y calidad de su trabajo y, en cualquier caso, suficiente para asegurar a él y a su familia una existencia libre y digna. La ley establecerá la duración máxima de la jornada de trabajo. El trabajador tiene derecho al descanso semanal y a las vacaciones pagadas y no puede renunciar a ello.

Artículo 37 La mujer trabajadora gozará de los mismos derechos y dignidad de trabajo, obtendrá las mismas retribuciones que correspondan al trabajador. Las condiciones de trabajo deberán permitir a la mujer el cumplimiento de su papel familiar y asegurar a la madre y al niño una protección adecuada. La ley establecerá el límite máximo de edad para el trabajo asalariado. La República protegerá el trabajo de las mujeres con buenas esperanzas y garantizará a éstas iguales retribuciones a igual trabajo.

Artículo 38 Todo ciudadano incapacitado para el trabajo y que carece de los medios necesarios para vivir tiene derecho al sustento y a laistencia social. Los trabajadores tienen derecho a que se prevoen y garantizan los medios adecuados para cubrir sus necesidades vitales en caso de accidente de trabajo, enfermedad, invalidez, ancianidad y desoccupación involuntaria. Los tra-

abajos para el trabajo y los que se encuentren afectados por invalidez parcial tienen derecho a la educación y a la formación profesional. Las leyes previstas con el presente artículo serán asumidas por órganos e instituciones constituidos o integrados por el Estado. La asistencia privada es libre.

Artículo 39 La organización sindical es libre. No se puede impedir a los sindicatos una obligación que la de registrarse en los Departamentos locales o centrales, según lo que la ley disponga. Constituye un requisito indispensable para el registro que los estatutos de los sindicatos aprueben un régimen judicial fundado en principios democráticos. Los sindicatos registrados gozan de personalidad jurídica. Pueden representarse unitariamente en proporción a sus respectivos afiliados, concertar convenios colectivos de trabajo que serán obligatorios para todos los trabajadores a las categorías a las que el convenio se refiere.

Artículo 40 El derecho de huelga se ejercerá en el marco regulado por las leyes.

Artículo 41 La iniciativa económica privada es libre. No podrá, sin embargo, desarrollarse en contra del interés social o de tal modo que atienda al perjuicio a la seguridad, a la libertad y a la dignidad humana. La ley determinará los programas y controles oportunos para que la actividad económica pública y privada puedan coordinarse y ensamblarse a fines sociales.

Artículo 42 La propiedad es pública o privada. Los bienes económicos pertenecen al Estado, a éstos o a particulares. La propiedad privada se reconoce y garantiza por la ley que determinará las modalidades de nacionalización y de uso, así como los límites de la misma cui el fin de asegurar su función social y de hacerla accesible a todos. La propiedad privada podrá ser expropiada por motivos de interés general, en los casos previstos por la ley, sujeto a la correspondiente indemnización. La ley establecerá las normas y los límites de la cesión legítima y la alienación y los derechos del Estado sobre la herencia.

Artículo 43 La ley podrá, en pro del interés general, reservar a título originario o transitorio, mediante expropiación y con la correspondiente indemnización, al Estado, a éstos públicos o comunidades de trabajadores o de trabajadoras deter-

minadas empresas o categorías de empresas que expliquen servicios públicos esenciales o fuentes de energía o que contribuyan al crecimiento y sean, preminentemente, de interés general.

Artículo 44 Con objeto de conseguir el aprovechamiento racional del suelo y de establecer relaciones sociales equitativas, la ley impondrá obligaciones y cargas a la propiedad privada de la tierra, fijas y fijas en su extensión, según las regiones y las zonas agrarias, promoverá e impulsará el establecimiento de las tierras, la transformación del turiflorio y la reconstitución de las unidades productivas; ayudará a la pequeña y media propiedad. La ley establecerá las medidas pertinentes en favor de las zonas montañosas.

Artículo 45 La República reconoce la función social de la cooperación en carácter de mutualidad y sin fines de especulación privada. La ley promoverá y favorecerá su desarrollo con los principios más adecuados y preservará, con los recursos apropiados, su carácter y su finalidad. La ley favorecerá la tierra y el desarrollo del artesano.

Artículo 46 Al objeto de elevar el nivel económico y social del trabajo y en armonía con las exigencias de la producción, la República reconoce el derecho de los trabajadores a colaborar, en los medios y dentro de los límites establecidos por las leyes, en la gestión de las empresas.

Artículo 47 La República estimulará y protegerá el ahorro en todos sus formas: regulará, coordinará y controlará el ejercicio del crédito. Favorecerá en todo caso el ahorro popular a la propiedad de la vivienda, a la propiedad directa de las tierras de cultivo y a la inversión, directa e indirecta, de acciones en los grandes complejos productivos del país.

TÍTULO IV DE LAS RELACIONES POLÍTICAS

Artículo 48 Son elecciones todas las ciñéndolas, hombres y mujeres, que hayan alcanzado la mayoría de edad. El voto es personal, igual, libre y secreto. Su ejercicio constituye un deber cívico. La ley establecerá los requisitos y las modalidades del ejercicio del derecho al sufragio de los ciudadanos en el extranjero y asegurará su efectividad. Para este fin, se crea una circunscripción del extranjero para la elección de los miembros, a la

cuál se asignarán el número de escaños establecido por la Constitución según los criterios determinados por la ley. El derecho de voto no puede ser limitado ni restringido por motivos de incapacidad civil o por efecto de sentencia penal firme ni en los supuestos de indigualdad social especificados por la ley.

Artículo 49 Todos los ciudadanos tienen derecho a asociarse libremente en partidos para concurrir mediante procedimientos democráticos, a la elaboración de la política nacional.

Artículo 50 Todos los ciudadanos pueden dirigir peticiones a las Cámaras para solicitar que se dicten disposiciones legislativas o para expresar necesidades comunes.

Artículo 51 Todos los ciudadanos, de uno y otro sexo, pueden acceder a los cargos públicos y a los cargos electivos en condiciones de igualdad, con los requisitos establecidos por la ley. La ley puede, para la admisión en los cargos públicos y en los cargos electivos, equipar los italiani no pertenecientes a la Repubblica a los ciudadanos. Quien haya sido llamado a ejercer un cargo público ejercitivo tiene derecho a disponer del tiempo necesario para el cumplimiento de las obligaciones que el cargo exige y a conservar su puesto de trabajo.

Artículo 52 La defensa de la Patria constituye un deber sagrado del ciudadano. El servicio militar es obligatorio, dentro de los límites y con las modalidades establecidas por la ley. Si cumplimentara no perjudicaría la situación "abierta" del ciudadano en el ejercicio de sus derechos políticos. El ordenamiento de las Fuerzas Armadas estará inspirado en el espíritu democrático de la República.

Artículo 53 Todos están obligados a contribuir a los gastos públicos en proporción a su capacidad contributiva. El sistema tributario estará inspirado en criterios de proporcionalidad.

Artículo 54 Todos los ciudadanos tienen el deber de ser fieles a la República y de observar la Constitución y las leyes.

Los ciudadanos e quienes estén confiadas funciones públicas tienen el deber de cumplirlas con disciplina y honor, prestando juramento en las causas propuestas por la ley.

Progetto curato e realizzato a cura dei comuni di:

Barlassina

Bovisio Masciago

Cesano Maderno

Muggiò

Nova Milanese

Impaginazione grafica e stampa:
Tipografia Camisasca | Bovisio Masciago - MI